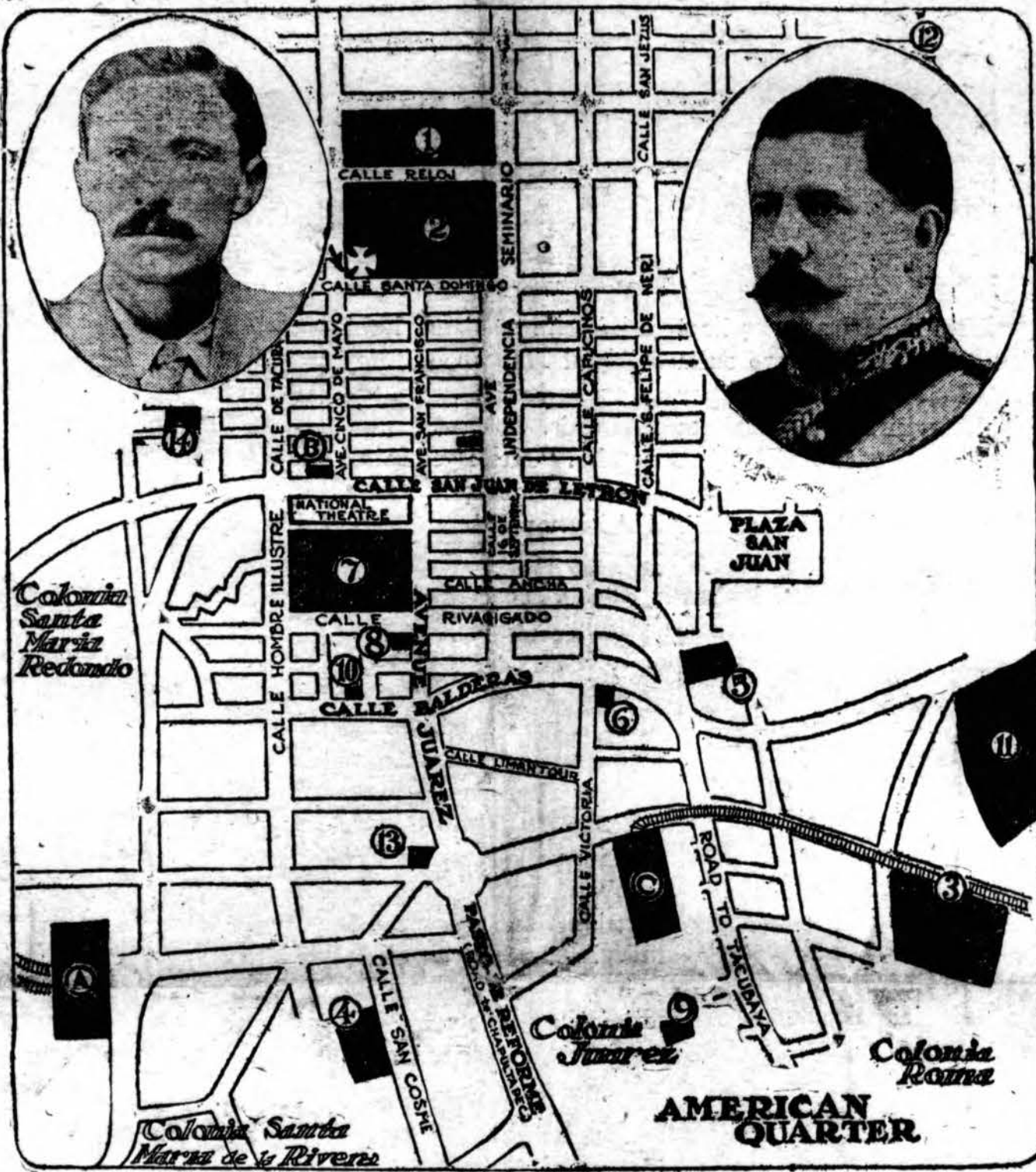

Sužeista septyni ameri
kiečiai.

Vasario 15 d. maištininkas paėmė Nuevo Laredo mies-
tą be jokio kraujo praliejį-
mo. Pulkininkas Pascua-
Orozco atvažiavo automobi-
liu į kazino ir prikalbi-
no 200 kareivių pereiti
maištininkų pusę. Paskui vi-
za miesto vyriausybė drau-

Viršui matosi vadai: gen. Pascual Orozco ir gen. Felix Diaz.

Atnaujintoji karė Balka
muose traukiasi pamaži
Bulgarų artilerija ir mino
paskandino turkų šarvuo
"Assar - I - Tewfik", kur
buvo užvažiavęs ant smil
ties ties Karaburunu Juodo
siose marėse. Bulgariai taip
pat paskandino turkų trans
porta ties Čarkeulin.

Iš Galicijos ateina žinia
kad netoli nuo Jaroslavo

Anglijos, Vokietijos Fran-
cijos ir Šveicarijos atstova-
Washington'e liepė Taft'u
numalšinti suirutę Meksiko-
je arba išsižadėti Monro-
mokslo. Taft'as paleido pa-
liepimą, kad kareiviai bus
pasirengę stoti veiklio-
tarnybon.

Chicago — slavų miestas. Chicagoje sveikatos komisorius Young paskelbė, jog Chicago buvo 1900 m. iš didesnės dalies germanų miestas, bet šimet jame gyvena daugiau slavų, nei kaip kokių kitų tautų. Slavai, kaip tvirtina komisorius, miršta daugiau ligomis nuo kurių kitos tautos lengvai apsaugoja, todėl, esą, miesto vyriausybei atsiranda nauji rūpesčiai.

Lekcija ir Evangelija

TREČIOJI GAVENIOS NEDĖLIA.

Lekcija. — Ef. V, 1—9. — Broliai: bukite Dievo sekiotojai, kaip mieliausi sunys, o vaikiškokite meilėje, kaip ir Kristus numylėjo mus ir išdavė pats save už mus Dievui aukon ir užmušimui delei saldybės kvapo. O paleistuvystė ir kitokia nečystata arba godumas tegul nebus nei minėti tarp jūsų, kaip pridera šventiems; arba biauzybė, peišmintinga kalba, arba apjuokimas, kuris prie reikalo nepridera, bet labiau dėkojimas. Nes tai žinokite, išmanydami, jog visokis paleistuvys, arba pasileidėlis, arba godulingas, kas yra tarnavimas stambams, neturi tėvonijos Kristaus ir Dievo karalijoje. Tegul niekas jūsų nesužadžioja niekingais žodžiais, nes dėl tų daiktų ateina Dievo rustybė ant tikėjimo sumų. Todėl nenorėkite stoties ant draugais. Nes buvote kitą kartą tamsybė, bet dabar šviesybė Viešpatyje. Vaikiškokite, kaip šviesybės sunys, nes šviesybės vaisius yra visokių gėrybė, ir teisybė ir tiesoje.

Evangelija. — Luk. XI, 14—28. — Anuomet išvarinėjo Jėzus velnią, o tas buvo nebylys ir stebėjosi minios. O nekuri iš anų sakė: per Beelzebubą, velnių vyriausįjį, išvaro velnius. O kiti, gundydami jį, reikalavo nuo jo ženklo iš dangaus. O jisai, kad išvydo jų mintis, tarė jiems: Kiekviena karalija savyje nesutinkanti, bus išnaikinta ir namai ant namų sugrius. O jei ir šetonas yra su savim nesutinkas, kaip-gi stovės jo karalija? nes sakote, jog aš per Beelzebubą išmetu velnius. O jei aš per Beelzebubą išmetu velnius, jūsų sunys per ką išmeta? Todėl anie bus jūsų teisėjais. Bet jei Dievo pirštu išmetu velnius, ištisų atėjo pas jus Dievo karalija. Kad stiprus viršininkas sergsti savo namus, ramybėje yra tat, ką turi. Bet jei stipresnis už jį atėjęs pergalės jį, atims visus jo šarvus, kuriuose viltį turėjo, ir jo naudą išdalys. Kas nėra su manim, prieš mane yra; o kas nerenka su manim, barsto. O kad nečysta dvasia išeis iš žmogaus, vaikiškokite po sausus vietas, jieskodama atilsio, o neradusi sako: sugrįšiu į savo namus, iš kur išėjau. O atėjusi randa anuos išsiuotus ir iššveistus. Tada eina ir paima su savim septynias kitas dvasias, nedoresnes už save, o įėjusios gyvena tenai. Ir stojasi paskučiausieji ano žmogaus daiktai piktesni už pirmuosius. Ir stojosi, kad taip kalbėjo, pakėlus balsą nekuri moteriškė iš minios, tarė jam: palaimintas žvartas, kurs tavę nešiojo, ir

kruti, kurias žindai. O jisai tarė: Bet labiau palaiminti, kurie klausio Dievo žodžio ir saugoja aną.

BURNOJIMAS.

Yra Dievo prisakymas, kuris liepia gerbti Dievo vardą ir visuomet, su gilia paguodone, kalbėti apie Dievą ir šventuosius daiktus. Tą pagarbą mes išreiškiame šaukdamiesį prie Dievo ir su pagarpa ištardami Jo šventą vardą.

Išeidžiamė gi Dievo vardą, pasiūgdami priešingai, ypač: burnodami, kreivai prisiekdinėdami ir įžadus lauždami.

Burnojimas yra tai kalbėjimas būdu įleidžiančiu Dievą, darant prakalbas arba leidžiant raštus priešingus Dievui. Kad nusidėti burnojimu nėra reikalo tiesiog kalbėti prieš Dievą; užtenka jei kas kalba priešai Švenč. Panelę ar Šventuosius, arba priešai Šventuosius daiktus, pavyzdžiui: priešai Jėzaus Kristaus Bažnyčią, jos Sakramentus, jos tarnus, ar ko norints prigulinioti prie jos švento tikėjimo, nes įleidimas, padarytas Šventiesiems, ar kam norints kas yra švento, yra įleidimu padarytu pačiam Dievui, kuris yra kiekvienos šventenybės šaltinis.

Yra įvairios rūšies burnojimų: užsikeikimai ir prisiejavimai paprastoje kalboje, arba ištisa burnojanti prakalba, arba savytarpiniame pasikalbėjime švelniais žodžiais išreiškimas nuomonės, tikėjimo jausmų, nes įleidžiančios; lupų burnojimai ir rašto burnojimai; burnojimas keikimo ir burnojimas pajukimo ar šventvagiškos pašaipos. Prie keikimo burnojimų reik priskirti tuos nedorus keiksmus, kuriuose kas šaukiasi Dievo keršto ant savęs ar kitų.

Kas galėtų tikėti ar suprasti, jei ištikro taip neatitiktų, kad galima žmogui ant namų sugrius. O jei ir šetonas yra su savim nesutinkas, kaip-gi stovės jo karalija? nes sakote, jog aš per Beelzebubą išmetu velnius. O jei aš per Beelzebubą išmetu velnius, jūsų sunys per ką išmeta? Todėl anie bus jūsų teisėjais. Bet jei Dievo pirštu išmetu velnius, ištisų atėjo pas jus Dievo karalija. Kad stiprus viršininkas sergsti savo namus, ramybėje yra tat, ką turi. Bet jei stipresnis už jį atėjęs pergalės jį, atims visus jo šarvus, kuriuose viltį turėjo, ir jo naudą išdalys. Kas nėra su manim, prieš mane yra; o kas nerenka su manim, barsto. O kad nečysta dvasia išeis iš žmogaus, vaikiškokite po sausus vietas, jieskodama atilsio, o neradusi sako: sugrįšiu į savo namus, iš kur išėjau. O atėjusi randa anuos išsiuotus ir iššveistus. Tada eina ir paima su savim septynias kitas dvasias, nedoresnes už save, o įėjusios gyvena tenai. Ir stojasi paskučiausieji ano žmogaus daiktai piktesni už pirmuosius. Ir stojosi, kad taip kalbėjo, pakėlus balsą nekuri moteriškė iš minios, tarė jam: palaimintas žvartas, kurs tavę nešiojo, ir

Katalikiškos Žinios

I Ameriką. Girdėjome, jog Vilniaus "Vilties" redaktorius kun. Kemešis ketina važiuoti į Ameriką. Jo vietą Vilniuje paimsias kun. J. Dobužinskis, kursai redagavo kauniškę "Lietuvos Apžvalgą".

Gausi dovana tautos reikalams. Šėtos (Kauno gub.) klebonas kun. Jonas Šiurina, susilaukęs 25 metų kunigystės, nekėlė iškilmės, bet padovanojo 600 rub. įvairiems tautos reikalams. Gražus tai pavyzdys ir labai sektinas.

Žemaičių pavyskupis. Po Peterburgą pasklydo gandas, kad į Žemaičių pavys-

Izzet Paşa yra turkų karės ministeris naujame kabinete. Jis kitados buvo sultano Abdul Hamido dešinioji ranka ir buvo įvedęs šnipavimą turkų kariuomenėje. Talaat Bey yra vidaus dalykų ministeris. Kuomet jaunatūriai vėl paėmė viršų, jisai pasakė: "Mes išgelbėsime tautos garbę arba žusime. Mes nenorime tęsti karės, bet esame pasiryžę pasilaikyti Adrianopolį".

kupius skiriamas lenkas ingauniai, suomiai ir ukun. Pocevičius, dabartinis Kauno seminarijos inspektorius.

Lietuviški pamokslai Varšuvoje. Varšuvos lietuviai meldė dvasiškos vyriausybės, kad vienoje Varšuvos bažnyčioje būtų sakomi jiems lietuviški pamokslai. Vyskupas Ruščickis prižadėjo prašymą išpildyti, jei tik susirasys bent 200 lietuvių. Tačiau susirastė 400. Todėl netrukus Kudikėlio Jėzaus ligoninės bažnyčioje bus sakomi lietuviški pamokslai.

Lietuvių cemento fabrika. Trakų paviete, ties Pamerkio kaimu jau pastatyta prof. inžin. P. Juodelės portland-cemento dirbtuvė, tik dar mašinos nesuveiktos. Cemento dirbinį namoma pradėti kovo mėnesyje.

Vilniaus miesto lietuvių sąrašas. Daromas iš diecezijos valdytojo J. M. Michalkevičiaus paliepimo sąrašas Vilniaus lietuvių eina pamaži. Jį veda taip, kad lietuvių pasirodytų kuomažiau. Lenkai kunigai bando net atkalbėti nuo lietuvių susipratusius lietuvių amatninkus; kitus visai aplenkia.

Naujas laikraštis. Tilžėje pradėjo eiti naujas vokiškas dienraštis vardu: "Tageblatt fuer Litauen".

Lietuviams nekaip nusišėk etnografiškame vakare. Peterburge 27 d. gruodžio 1912 m. (senojo stiliaus) buvo Sporting Palace etnografiškasis vakaras, surengtas "Viestnik Znanija" leidėjo Bitnerio. Vakare dalyvavo: didžiaturai, baltarusiai, žydai, armenai, baškrai, totoriai, su muzika, maršuojami

ir nešdami augštai iškeltus ženklus su parašu, kad straiką laimėjo. Žmonės žūrėjo, džiaugėsi ir plojo rankomis, linkėdami straičinkams kovoti ir toliau.

Jau septynios savaitės, kaip per šalčius vaikščiojame aplink dirbtuves piktodami. Visuomenė mus ligišiol šelpė, tikimes, kad šelpis ir toliau.

Straičkas šiuo laiku eina tvirtai. Tikimes atsilaukyti prieš darbavivus.

Presos Komitetas:

Jos. Lapinskas,

J. Čičius,

W. Wichert,

V. Sabunauskas.

101-103 Grand St.,

Brooklyn, N. Y.

BOSTON, MASS.

Bostone prasidėjo siuvely straičkas. Susirinkimai ir prakalbos dabar pas mus kasdien. Cicilikams rugia-piutė. Žmonių vargą jie išnaudoja savo partiviškiems tikslams, butent griovimui Bažnyčios autoriteto, o sau gaudymui naujų pasekėjų. Darbininko klausinās nustumtas ant paskutinės vietos. Nuėjęs į jų prakalbas, vien apie kunigus visokias pasakas išgirsi. Nedyvau, jog vienas žmogelis, nebetekęs kantrybės per prakalbas 9 vasario, Maynard salėje, garsiai p. Michelsonui suuko: "Kalbėk apie straičką, o ne apie kunigus". (Žiur. "Laisvė", No. 12). Ar ne išmintinga pastaba nemokytų žmogaus fanatikui - šviesuoliui?

Juk straičkas tai kova už duonos kąsnį, čia, rodos, turėtų išnykti visi partiviškumai, o žmoniškumas visur pirmą turėtų užimti vietą. Kitaip pas socialistus. Pas juos šmeižimai ir klikos reikalai pirmoje vietoje. Tegul pražuva susivienijimai, ką šelpia darbininkai našlaičius; tegul pražuva tėvynė, tauta; tegul pražuva brangiausia dvasios turtai (religija, dora), bile tik gyvuotų socialistų partija. Tikri viduramžiniai apjaukeliai - fanatikai, darantieji gėdą 20-tam amžiui.

Bastenis.

SHELANDOAH, PA.

Neišmintingas komiteto žingsnis.

Vasario 6 d. Šv. Jurgio parapijos komitetas padarė aplikaciją pas teisėją Brumm, kad parapijos globėjo vardas (trustee) būtų atimtas nuo Philadelphijos Antvyskupio ir atiduotas pasauliniam žmogui.

Neminint, kad panašus tojo komiteto žygis katalikams labai nepatinka, piktina žmones, bet da ir labai neišmintingas. Bažnyčios įstatymai, paliečiantieji parapijos reikalus, nėra priešingi Valsitjos įstatams. Valsitja leidžia kiekvienam tikėjimui liuosai veikti, valdyties ir gyventi. Varžyti ir laisvę parapijos vėdime ir tvarkyme, būtų tai prasižengti ar laužyti Suvalstijų Valsitjų Konstituciją. Jei tad atsiranda katalikų parapijose kokie ergetai, painios, tai katalikų parapijonių dalykas jieskoti tinkamo tų dalykų išrišimui teismo. Tinkamu

čia teismu Philadelphijos Antvyskupis, Apaštališkas Delegatas Washington ar Šventasis Tėvas Ryme. Svetiškasis Teismas Bažnyčios dalykuose neturi sprendžiamos balso, nes tie dalykai peraugstina jo jurisdikciją.

Jei bet kartais matome, kad apskričių teisėjai ir besiblinėjančiųjų apmokamieji dalykų stovio ir neužbaigia, bet jiesko kriukių, advokatai neišaiškina griežtai, bet daugiau dar painioja ir trukdo, tai dėlto, kad traukia pelną iš nesuprantančių žmonių, kaip galima aiškiai matyti iš Scrantono lietuvių tuščių kivičių. Tačiau bergždžias Scrantono lietuvių besikamavimas nieko, matyt, nepamokino Shenandoriečių. Jie nori į tuščią, pilną nostolių bylą įvelti netik save, bet ir neišmanančius dalykų stovio žmones. O gal Shenandorio komitetas drums-tame vandenyje nori žuvų gaudyti, vadinasi, bylai pinigų rinkti ir sau į kišenių pilti, kaip buvo Scrantone? Argi ten, taip didelėje parapijoje, neatsiras pakaktinai išmintingų žmonių ir gerų katalikų, kad iškelti aikštėn klaidingą ir labai parapijai skriaudingą komiteto žygį? Be abejo, vietos klebonas, apie tai sužinojęs, jau žmones perspėjo.

Mat parapijoje nėra mokyklos, vaikai auga be auklėjimo, be tikėjimo, kaip laukiniai. Tėvams tai nerūpi. Jie šimtus ir tukstančius dolerių praleis, po teismus išmėty, ir advokatu kišenių sukims, nei savo, nei savo vaikų naudai. O gal tai reikalinga tėvų pasimokiniui, kad teismo mokyklą išėję ir brangiai už mokslą apsimokėję, pasikui ir apie savo vaikus atsimintų? Kad bent atsimintų! Bet, rasi... kol besiblinėjančiųjų vaikams saule užtekės, jų tėvams rasi seniai akis išės.

Vargo Vaikas.

DORRISVILLE, ILL.

D-ro Graičiuno paskaita. Ginciai, kuriuos baigia kun. Petravičius.

4 d. vasario atsilankė pas mus su prakalba daktaras Graičiunas iš Chicago. 7-tą valandą vakare Litvinavičiaus svetainėje susirinko nemažas būrelis žmonių (apie 150). Daktaras, pristatytas vietinio klebono, gražiai papasakojo, ką peratimtas nuo Philadelphijos Antvyskupio ir atiduotas pasauliniam žmogui. Neminint, kad panašus tojo komiteto žygis katalikams labai nepatinka, piktina žmones, bet da ir labai neišmintingas. Bažnyčios įstatymai, paliečiantieji parapijos reikalus, nėra priešingi Valsitjos įstatams. Valsitja leidžia kiekvienam tikėjimui liuosai veikti, valdyties ir gyventi. Varžyti ir laisvę parapijos vėdime ir tvarkyme, būtų tai prasižengti ar laužyti Suvalstijų Valsitjų Konstituciją. Jei tad atsiranda katalikų parapijose kokie ergetai, painios, tai katalikų parapijonių dalykas jieskoti tinkamo tų dalykų išrišimui teismo. Tinkamu

čai. Gincams vesti reikia mokslo abiem pusėm, kito-niškai nors ir aiškiausiai viena pusė išdėstys, išaiškins, kita pusė neklausys, niekins ir savo giesmelę giedos, ypač partiviški žmonės.

Keisti ir partiviški buvo duoti klausimai daktarui Graičiunui. Daktaras aiškino ir ragino amatų išmokyti, pagerinti savo buvį, o klausimą davė: "Kas bus prastais darbininkais, jeigu visi liks amatninkais?" Prakalbų klausytojams buvo aišku, jog "darbininkų užtartytojas" nori, kad lietuviai pasilikty mskurėliais prastais darbininkais, o apie pagerinimą savo gyvenimo, kaip daktaras ragino, nesvajotų. Greit visi įsitikins, jog vadinamieji "darbininkų užtartytojai" nenori, nesirupina, kaip kad tikri žmonijos mylėtojai daro, idant nebūtų nuskurėlių ir nebūtų milijonininkų. Girtuokliai nesusipėjo duot klausimų daktarui, o gal jie neišmetę porcijitės neturėjo drąsos ir iškalbos — kas juos sužinos, dėl ko taip atsitiko, bet ant rytojaus pasismagine "špinizėse" kad davė, tai davė. Trokštantiems savo tautiečiams šviesenės ateities metas ir labai metas būtų paliauti draugauti su girtuokliais, ypač nelaikyti jų savo namuose dėl meilės vaikų. Išskyrus girtuoklius ir "darbininkų užtartytojus", kiti buvo užganėdinti daktaro Graičiuno pamokymais. Užbaigoje trumpai prakalbėjo kun. Petravičius, paaiškindamas, kad žmogus pats turi kelties, nes kitas nepakels, pats turi rūpintis, dirbti už savo teises, nes dykai niekas nieko neduoda. Gailius.

LEDFORD, ILL.

D-ro Graičiuno paskaita žmonėms labai patiko.

Žinia apie prakalbas vos diena pirmiaus pagarsinta 5-tai dienai vasario sutraukė apie 130 žmonių. Kun. Petravičius pasakė, kas tai yra prakalba, kaip naudoties iš prakalbos ir pristatė kalbėtoją d-rą Graičiuną, kuris nuo daugel metų darbuojasi tarp Amerikos lietuvių. D-ras Graičiunas aiškiai visiems suprantama kalba papasakojo, dėlko apleidome numylėtą tėvų saulę, kaip "laisvės šalis" visus lygiai priėmė. Svarbiausia ir naudingiausia prakalbos dalis buvo nurodymas klaidų, kurias dauguma iš mūsų tautiečių, atvažiavę Amerikon, daro. Lietuviai atvažiavę pas prietelius ar gimines vietoj buti nupraustais, gauti poilsį, esti girdomi svaiginančiais gėrimais, ir atsitinka, kad gri-norius išpat pirmos dienos sudrimba pastalėn prigulti šalia savo nekulturno nusisnapsavusio šeimininko. Nėkartą toks grėnorius pirmą sykį išeina iš darbo be rankos, ar be kojos arba visai nepagrįžta. Ragino visus, kurie žada apsigyvent Amerikoje, dalyvauti politikoje, nurodydamas naudą iš dalyvavimo, raginti kilti augštin, tobulintis ir tobulintis nepaviršutiniškai. Nurodė privalumus

mergaitės, norinčios išeiti, nurodė apsilaidinti jų tėvų, kurie priima ir tų namus burdingierius, nežinodami, kad kitas duoda didžiausią papiktinimą vaikams, druskai — anot daktaro žodžių, — nes burdingierio burna esti kaika, lyg daržinės durys, atvira pliauškimams. Prakalba, pagražinta juokais, didžiai patiko Ledfordiečiams ir ilgai pasiliks jų atmintyje. Jie visada bus dėkingi už naudingus pamokymus. Duok Dieve, kad ši prakalba nebūtų paskutinė.

Gailius.

ST. BEDE COLLEGE, PERU, ILL.

Lietuvių pažanga moksle.

Gražiai praleidome pirmąjį mokslo metų pusmetį mūsų kolegijoje. Veik iki pat Kalėdų oras buvo stebėtinai puikus. Ketvergo ir subatos popiečiuose linksmam žaismam kolegijos mokytojai. Mes lietuviai neišsiskirdavome iš kitų. Dalyvavome žaismėse. O du iš mūsų tai net atsižymėjo tame. Atėjus pusmetiniams egzaminams, mes lietuviai, su vienu išimimu, gavome labai gerus ženklelius. Todėl džiaugsmingai važiuosime vakacijoms.

Praleidus vakacijas laisvai, buvo sunku jo išnerti į kolegijos regulas. Dabar, užstojus šaltesniam orui, daugiau laiko praleidžiame vidujim. Uoliai atsiduodame vidujimui mąkstiniui. Vangesnius perdėtiniai ragina ir verčia mąkstintis. Keturi iš mūsų turi gerus balsus ir priguli prie kolegijos choro. Vieni žodžių, nėsamo kaip kokia nuosala, skyrium nuo kitų gyvenanti kuopelė. Tik truputį išsiduodame lietuvių kalbos mokymams. Bet perdėtiniai tam mūsų darbui yra labai prielankūs. Po Kalėdų abatas teiravosi, ar turėsime ir toliau lietuvių kalbos klasę. Išgirdę, kad taip, pasidžiaugė, pagyrė už uolumą ir paragino to mokslo neužmiršti.

Kaip ir prieš Kalėdas besimokinime lietuvių kalbos priglębsti mums Pr. Gudas. Tai daro mums už dyką.

Manantieji stoti šion kolegijon išsirašykite jos katalioga.

A. M.

P. S. P. Gudas dirba jau prie „Kataliko“, taigi nebegali jau davinėti lietuvių kalbos lekcijų. Red.

MINERSVILLE, PA.

Koncertas.

Ketverge 30 d. sausio giedotojai parengė pasilinksminimo vakarą. Vyrai padainavo: „Mes sveikinam kiekvieną čionai ateinantį“; mišras choras: „Suktinį“. Deklamavo K. Arbačiauskaitė apie Tėvynės meilę.

Toliau dainuota: „Kada noriu verkiu“, ir „Viliją“ (Izabela Vatevičiūtė ir Pr. Vasiliauskaitė). Ona Marčičiūtė deklamavo apie savo kalbos paniekimą. Po to choras padainavo „Karvelėli“, o keturios mergaitės „Šaltysių“. Po El. Malinkevičiūtės deklamacijos choras padainavo „Paaukokim savo jėgas“ ir „Kur banguoja Nemunėlis“.

Viskas buvo sudainuota atsakomai, vadovaujant pačių kovoju.

vargonininkui J. Mikutavičiui. Po koncertu buvo balius ir šokiai. Gryno pelno buvė \$162.

Palaidasparnis.

BALTIMORE, MD.

Turime labai daug tarp savęs negerų žmonių, kurie stengiasi visokiais būdais kenkti tikėjimui, bažnyčiai ir ardyti mūsų vienybę. Bet ačiū Dievui netruksta ir gerų žmonių, tikrai mylinčių savo brangų tikėjimą, bažnyčią ir mūsų tautos gerą vardą.

Tokių randasi netik tarp savųjų; idomu, kad lietuviais rupinasi ir svetimtaliai. Taip, p-lė Keller'utė netik rupinasi gerai mokyti vietinės lietuvių mokyklos vaikus, bet ir pačios parapijos medžiagine gerove.

Prieš užgavėnias per tris dienas tęsėsi fair'ai po bažnyčia salėje bažnyčios padidinimui ir skiroms mokyklos įrengimui, nes dar mokykla yra po bažnyčia.

Fair'ų rengimu, kaip girdejau, daugiausia darbavosi mokytoja, klebonas ir mūsų sesutės lietuvaitės, merginos ir moterėlės. Ką galėjo, pačios sunės, suaukojo, ką iš svetimtalių gavo ir t.t.

Nesimatė brangių daiktų, bet viskas buvo labai gražiai, rupestingai sudėta, su tvarkyta, išpušta. Didelis stalas buvo užtęstas balta, kaip sniegas staldengte, kur matėsi visokių darbėčių moterėlių pačių suaukotų ir pagamintų valgių. Svečiai valgė — gėrėjos. Daug daiktų sumetė lietuviai berniukai, kaip tai: duonos, pieno, mėsos. Vargonininkas per visas dienas ant piputį išsiduodame lietuvių kalbos mokymams. Bet perdėtiniai tam mūsų darbui yra labai prielankūs. Po Kalėdų abatas teiravosi, ar turėsime ir toliau lietuvių kalbos klasę. Išgirdę, kad taip, pasidžiaugė, pagyrė už uolumą ir paragino to mokslo neužmiršti.

Ramutis.

ATHOL'IO PIRMEIVIAI.

(Polemika su „Laisvės“ korespondentu).

Pasaulis platus, daug jame vietos, bet žmogeliui vis neužtenka: trisus jis, rupinasi, kovoja. Amžiai slenka palengva, tyla, o gyvenimo bangos šniokščia, putoja, daužosi į akmenis — uolas, subira į tukstančius smulkiausių krislelių, ir vėl sueina į kruvą, ir vėl kova, — kova be ramumo, be palilsio.

Kovoja žmonės iš paskutinių jėgų, kad pagerintų savo buvį, kad paveržtų sau pasaulį — valdytoją pavertus pavaldiniu. Sunki kova! Daug kantrybės, daug darbo, daug pajėgų, daug yos tik pražydušų gyvenimų dingsta toje kovoje.

Bet žmogus nenuleidžia rankų — kovoja. Ir toje tai kovoje, tose imtynėse žmogaus su savo valdytoju užgimsta kita kova; kova žmonių tarp savęs. Daugelis nebesupranta tos kovos tikslo ir pradeda kovoti ne-be prieš valdytoją — milžiną, bet prieš savo draugą žmogų. Vienybė ir, kyla nesutikimai, vaidai, o galop bailsi neapykanta tarp atsakomai, — vadovaujant pačių kovoju.

Užmirše žodžių liuosybę skelbiato, o — notan tik tai skaitytovai

savo tikslą, veda jie į gyvenimą bauriū neapykantą, melą, žvėriškumą.

Kiekvienas pasielgimas skaitoma geru, by tik paveržus savo priešą žmogų. Nutilsta gerieji jausmai, o išplaukia aikštėn pilkos mintys dar pilkesniame gyvenime.

Tokią kovą veda ir mūsų tautiečiai. Kur tik apsigyveno lietuvių dvi — tris šeimos, tai toji nuožmėja kova ir išsiekia savo sparnus ir, lyg kokia baidyklė — šmėkla, kybo ant mūsų galvų.

Tokia tai kova verda ir tarp Athol'io lietuvių. Ne daug čia mūsų tautiečių, vos tik keli šimtai, bet jie kovoja tarp savęs, lyg kokie liutai.

Ir tai kad kovotų už ekonominio buvio pagerinimą, už gerovės suradimą! — Naipatol, jie kovoja už tikėjimą, už kunigiją.

Athol'io „pirmieviai“ tikėjimą niekina, kunigus šmeižia, katalikus kolioja.

Katalikai, išpradžios su neužsitikėjimu, paskiau jau su nekantrybe pradeda rušauti ant pirmievių; ir kyla suirutė.

Bet tą visą-ką kelia pirmieviai — čia kalbu tiksliai apie atholiečius; yra ir kiti, socialistai, kurie kovoja su išsižadėjimu patis savęs, kovoja už pagerinimą žmogaus sunkaus buvio, bet ir jie kovoja kitaip, kitaip ir kovą supranta. Yra ir pas juos blogų pusių, bet jie visgi žmonės! Neslankioja jie gatvėmis, prisikišę kišenius šlykščių dainų — dainelių, užgaunančių skones pajautimą paveikslėlių. Nedrebina jie kairėn ir dešinėn „literatūriškų“ žodelių. Jie kovoja smarkiai, bet tą savo kovą paremia darbais.

Tatai aiškiai galima buvo matyti 1905 - 06 metuose Rusijoje (Rusijos revoliucijoje anuomet dalyvavo visi žmonės. Socialistai daugiau revoliucijai užkenkė, nekaip naudos atnešė Red.). Anoje revoliucijoje vieni kybojo kilpose, su sušaudyta krutine šildė savo kraują nuvargusią žemę barškindami geležiniais raktais, ėjo į tolimą Sibirą, — prakilniai, nekeikdami tikėjimo, o dar su pagarba minėdami Dievo vardą.

Kiti-gi, prisidengę laisvės kankinių vardu, plėsdavo naktimis iš pavargusių žmonių paskutinius grašius, kankindavo žmones — ir vis vardu tos pačios laisvės, teisybės! Negaliu priminti tų baurių pasielgimų Athol'io pirmieviams, bet negaliu nepripažinti, kad viename daikte jie galėtų būti anų piktadarių tikrais bičiuliais, o tai niekinime tikėjimo, šmeižime kunigų.

Nedorai daro tie, kurie pirmievių vardą prisidengę, smeigia savo brolio krutinę peilį. Nedorai daro Athol'io pirmieviai, dergdami, išjuokdami, išniekindami tikėjimą, kuris kitiems yra brangus, kuris taip-pat buvo apšlakstytas savo kankinių krauju.

Jeigu jau jūs tikėjimo nustojote, tai ką jau darysi, bet leiskite bent kitiems laisvės, kas jiems yra brangu, nes kitaip virsite veidmainiais, kurie tikrai kaipgi išrišti tas klausimas — notan tik tai skaitytovai

darbais ją niekinate. Čia aiškiai matoma, kokių kelių žengiate prie teisybės! Ir vėl: argi kovoje už šventą teisybę galima prie jos artintis su vandalių daile, su baurių paveikslėliu, su nešvariū žodžių lupose, su piktybe širdyje! Man rodosi, kad tai būtų barbariška, kad taip galėtų daryt tik žemo išsilavinimo žmonės, neturintieji jokio pajautimo grožės, jokios sklonies dailės. Dėkogi Athol'io pirmieviai taip išbaurioja Viešpatį Kristų, prisirinkdami visokių knygų, dainų, paveikslų?

Jeigu jau mes, katalikai jums užstojam kelią, tai mūsų išganytojas stoja už muskriaustuosius, beturčius, — pirmasis parodė kelią prie vargdienio bakužėlės. Argi Viešpats kaltas už tai, kad davė pradžių mūsų tikėjimui!

Jūs šmeižiate kunigus, bauriojate juos visokiais būdais, ar tikrai dėlto, kad jie yra katalikai? Jūs neapkenčiate katalikų, kurie pildo savo tikėjimo priedermes, argi vis dėlto, kad jie katalikai?

Argi jums neatsiejo matyti iš katalikų ar tai kunigo ar tai svetiško žmogaus, kuris būtų žmogumi visoje to žodžio prasmėje? Manau, kad nei vienas žmogus negali but taip nesąžiningas, kad tik šmeižt viską, kas yra katalikiška!

O vienok — yra tokių ir kaipo pavyzdį privesiu čionai mūsų susispyrimą su „Laisvės“ korespondentu. Čia tai aiškiai matyti, kokia katalikybės neapykanta dega pirmievių širdis.

Parašė p. J. K. kelias žinutes, kaip tai „Laisvėje“, „Keleivyje“ apie kun. Jakaitį, visai išbauriodamas ir jį ir katalikų tikėjimą.

Atsakai jam per „Draugą“, išrodydamas jo žinių neteisingumą ir baurumą, — išrodžiau rimtai, be jokių nešvarumų, be jokių burnojimų.

Bet kurgi tau! „Laisvės“ 4-ame numeryje randu tokį atsakymą, koki gali parašyti tikrai vienpusiškai manas, neišsilavinęs žmogus. Ir tai viskas pas tą poną daroma vardu artimo meilės, vardu išsiliosavimo žmonijos iš vergijos, vardu šventosios teisybės! Gal buti, kad pas tuos ponus yra kokia tai kita teisybė, kurią jie laiko uždarę skrynioje po devyniais raktais vien tik sau. Bet tos teisybės, kurios jieško žmonija, pas juos tai tikrai nėra; prie tos teisybės ne tuo keliu keliaujama.

Gražiai skambėjo p. J. K. žinutės, aprašant kun. Jakaitį; nepasigailėjo jis grožės ir man.

Švariais žodžiais dabina p. J. K. lietuvių literatūrą, vainikuoja, puikia vartoja terminologiją. Laiminga lietuvių rašliava! Kiekvieną dieną paberia po saužą žemčiugų nenuilstantis lietuvių veikėjas!

Užsipulė ant manęs p. J. K., kad aš nežinau, kokią vietą duoti jam žmonijoje. Ištikrųjų abejoju, o dabar dar labiau: nes p-nui J. K. ant žemės perprasta, o dangus jam peraugsta. Na, ir kaipgi išrišti tas klausimas — notan tik tai skaitytovai

išriš, palieku tat jų geroms širdims.

Kada-gi aš p. J. K. koliojau per „Draugą“? Dovanokite, neatsimenu; gal kada per sapną, gulėdamas lovoje, bet už tai negali atsakyti „Draugas“. Pertoli esame viens nuo kito. Chicago iš Athol'io diktokas plotas, sunku būtų „Draugui“ išgirsti mano sapną, o labiausia, kad mūsų butai nesuvienyti telefono vielomis. Palieku tuos pramanytus koliojimus gerai paties autoriaus širdžiai.

Už patarimą vadinties kun. Jakaičio broliu, galiu tiksliai nuosirdžiai padėkoti, nes kitaip vadinties lietuviams tarp savęs būtų nedailu. Lietuvis turi būti broliu lietuviui, o ne priešininku. Taigi galiu pasilikti tuo pačiu laiku Lietuvos sunumi ir kun. Jakaičio broliu, nes mudu išliuliavo viena miela brangi Lietuvelė.

Ant pirmievių užsipulau ir visados užsipulsiu, kaip tik jie stengsis griauti tą, ką mes statome, o labiausiai, kad Athol'io pirmieviai vieton sugriauto daikto neduoda nieko naujo, negut tiksliai pūndelį „dailios“ literatūros...

Pirmievių laikraščius niekinau ne už tai, kad jie šaukia į kovą žmones, bet už tai, kad jie niekina tikėjimą. — Aš nekaltėju apie kovą, bet apie šmeižimą kunigų per laikraščius.

Kiaušiniai nekovoju ir nemačiau tokios kovos būdo; tas budas galima tiksliai papeikti. Bet kad p. J. K. prikiša šitokią kovos būdą man, grąžinu jam tuos kiaušinius. Lai jisai daro su šiais, kas jam patinka, ar suvalgo, ar kitiems atiduoda, nes kas ne mano, negaliu savintis.

Slapyvardės šioje gadyne yra vartojamos kaipo apsigynimo budas nuo viešosio pirštis rodymo ir persekiojimo, — taigi ne kovon išėjau slapyvarde prisidengęs, bet kad išvengus kovos.

Argi p. J. K. jau taip idomus žinoti, kokią žmogus turi pavarde, kuris drįso jį truputį pakritikuoti.

Apie vienybę tarp Athol'iečių visai žmonės pasakoja, sako, net vienas garsus veikėjas (tikrai neprisivaikint sau p. J. K.), žmonių vienytojas, suvienijo savo kišeniuje kelius šimtus dolerių ir išdumė kur pipirai auga.

Na, kad bedieviai turi geras širdis, suaukojo daug pinigų, tai labai puikus dalykas, manau, kad katalikai neatsilieka nuo bedievių, šelpia vargdienius, ką ir pats mačiau; taigi nėra ko didžiulutes gerais darbais — jie ir be reklamos atras sau prideramą vietą.

Taip-pat nerustaukit ant mūsų, kad ir mes pasiunčiam kilius centus Chicago ant kitur — jų kišeniui iš to skriaudos nėra, iš jų nieks netraukia centų, vadinasi, nereikėtų ir „gelbėkit“ reikauti.

Piktinates, kad kun. Jakaitis užuodžia centus ir ištraukia, o dabar viešai prisipažįstate, kad iš ponų pirmievių netraukia. Kas-gi čia galėtų buti? Ar ir jums tiksliai neparupo kun. Jakaičio avelių „vilnos“, kitaip negalima juk ir supratil

Proto niekas negali atimti nei priduoti, jeigu patsai žmogus jo neišaukvoja.

Kad bažnyčios virsta turgaviete, žino tiksliai Athol'io pirmieviai, nes jie tiksliai paratę turgavoti visokiais popiergaliais, tai jiems būtų labai malonu įnešt savo „kontrabandą“ ir į šventą vietą.

Savo broliui — muzikui neveliu blogo, o visa savo siela geidžiu, kad pasigerintų jo gyvenimas, kad jis nors šventą dieną turėtų kąsnelį baltos duonelės. Už jį stočiau kovon, nesigailėdamas savo jėgų. Iš muziko pastogės ir aš išeinu.

Ką manė p. J. K., rašydamas apie mano šmeižimą „Lietuvos sunų ir dukterų“ draugijos, nebegaliu visai suprasti. Ar p. J. K. nemoka lietuviškai skaityti, ar nenorėjo suprasti, kad parašė tokį niekneki, iš kurio tiksliai nusijuokti tegalima. Aš niekuomet tos draugijos nešmeižiau. Nežinau, iš kur galėjo tai ištraukti p. J. K. Ar tiksliai su tulžimi ne blogai? Apie pasnikus labai naivai, tiesiog vaikiškai aiškino p. J. K.

Kiekvienas mūsų žodį „pasnikas“ supranta, kaip prisitūrėjimą nuo mėsos ir pienuškių valgymų nekuriuose dieneose; tas žodis niekad nebuvo vartojamas išreiškimui naikinti save badu, nes čia išeitų didelis keblumas, kurį nežinau, ar teiksis išrišti ir p. J. K.

Žmonės nevalgo mėsos, pieno, tai yra katalikiškai pasnikauja, bet kaip tie pasnikauja, kurie suvalgo pieno, mėsos tiek, kad jų valgyt neatstoja nei katalikiško pasniko, vadinasi ne pasnikauja, bet irgi nevalgo, kaipgi darys su tais draugija, ar duos pašalpos ar ne? Jeigu duos tiems, kurie valgydami mėsą ir pieną, suvalgo tiek, kad be abejonės sudarko sveikatą, o tiems, kurie katalikiškai pasnikauja, neduos, tada ir teisybė žus! Išriškite, gerbiamieji! Duok Dieve, kad išsipildytų p. J. K. žodžiai. Jeigu tik mano gyvenimas nors kiek būtų panašus į mūsų Viešpaties gyvenimą, būčiau labai laimingas, o jeigu tai sulyg p. J. K. negali įvykti dėl nešvarumo mano žodžių, tilpusių „Drauge“, lai p. J. K. užsideda akinius ir du-tris syk perskaito mano raštelį, — užtikrinu, neras jame nešvarumo. Nežinau, ką galėtų man grąžinti p. J. K., nes viskas buvo parašyta teisingai, tiksliai nelabai maloniai pirmieviams.

Labai abejoju, kad tie visi melagiai, fanatikai, žmonijos išsiliosavimo prieši, kuriuos p. J. K. išreiškia paskutiniame savo sakinyje, nesugrįš į jo paties kišenių.

Dievažin! kaip dailiai rašo p. J. K. Patarčiau dar apsilankyti tam ponui ant Parnaso kalno, ant šlubos kumelaitės, — tai be abejonės ir eiles pradėtų rašyti.

Matome visi, kad p. J. K. dar nemoka vesti rimtų ginčų, kad jisai temoka parašyti „Kristaus babutę“, „Rymo agentas“, „Kristaus įpėdinis“ ir t. t. Nemoka atsakyti į mano klausimus rimtai, o vartoja tiksliai tokias žodžius, kurinuo

gali vartoti ne inteligentas, ne apšviestas žmogus, bet dar žemos kultūros vyras.

Lietuvos Sunus.

gali vartoti ne inteligentas, ne apšviestas žmogus, bet dar žemos kultūros vyras.

Lietuvos Sunus.

BLAIVYBĖS SKYRIUS.

CHICAGO, ILL.

Ant Town of Lake sv. Kryžiaus bažnytinėje svetainėje 9 d. vasario 21 knopu pilnųjų blaivininkų laikė savo mėnesinį susirinkimą. Susirinkimas tapo atidarytas 7 val. vakare. Kaip visada, taip ir ši sykį, prisirinko nepaprastai daug žmonių: senąjų ir svečių, kurie atsilanko pasiklausyti prakalbos, kurią pirmsėdis kiekviename susirinkime sako sąnariams apie įvairius dalykus, paliečiančius blaivybę. Nors žmonių buvo daug ir net per ankšta buvo, bet ramiai ir gražiai užsilaikė, už ką priguli jiems pagyrimas.

Protokolų sekretorius p. Šaučuvėnas, perskaitė protokolą pračio metinio susirinkimo, laikyto sausio mėnesyje, kuriame buvo renkama nauja kuopos valdyba 1913 metams. Valdybon vienbalsiai tapo išrinkti ir patvirtinti tie patys, butent: pirmsėdžiu ir dv. vadovu kun. A. Briško; protokolų raštininku p. M. Šaučuvėnas; finansų raštininku p. A. Rumšaitė; knygium p. K. Kreneius. Tapo nutarta padidinti knygynėlių ir tam tikslui paskyrė \$20.00. Knygas apsiėmė partraukti kuopos pirmsėdis iš Lietuvos. Nutarta per šiuos 1913 m. parengti bent 2 balius ir sulosti kelius sykčius teatrėlius.

Išrinkta tam tikras komitetas iš 2 žmonių, butent p. K. Kreneiaus ir Paukšto, kurių užduotis paimti svetaines teatrų lošimui ir baliams. Pirmas blaivininkų balius be jokių svaiginamųjų gėrimų bus gegužio mėnesyje, nes jau ir svetainė yra paimta. Daugumai tai dideliai idomu, jog jokių svaiginamųjų gėralų nebus pardavinėjama, o dargi ir pusėtinai išitraukusieji nebus leidžiami į svetainę. Sako, kad nepadarys „biznio“, bet reikiata atminti, jog blaivininkų draugija tai ne kokia „biznieriška“, bet jos tikslas yra parodyti, kad galima pasilinksmininti ir be svaigalų, iš ko bus sveikiau ir sielai ir kunui. Nes yra liudna žiūrėti į žmones, kurie apsvaiginę savo galvelės alium arba degtine, daro taip vadinamą „biznį“ baliuose su svaiginamais gėrimais; dėl to kad, kaip jau pasigeria, tai ir ištikro ištuština savo kišenių, nežiuri ar jo vaikai sotys, an jo moteris turi už ką duonos nusipirkti, by tik jam baliuje gerai ši valandą — tai ir viskas.

Kuopos nariai auga, o taipgi ir turtas didinasi. Tuoju po prakalbos dar 7 asmenis prisirašė, butent: p. O. Bakšaitė, A. Karožas, K. Paukštaitė, A. Ginčaiška, F. Durša, J. Ruzgis, R. Dajoraitė. Štai mūsų jauni mas jau pradeda karts nuo karto pažinti daugiau ir daugiau savo priešą ir naikintoją „alkogolį“, meta jį ir stoja į pilnųjų blaivininkų eiles. Ir tie, kurie jau čia savyje tvirtą valią

gali vartoti ne inteligentas, ne apšviestas žmogus, bet dar žemos kultūros vyras.

Lietuvos Sunus.

Lietuvos Sunus.

Lietuvos Sunus.

Lietuvos Sunus.

Lietuvos Sunus.

Lietuvos Sunus.

Lietuvos Sunus.

Lietuvos Sunus.

Lietuvos Sunus.

Lietuvos Sunus.

Lietuvos Sunus.

LITHUANIAN WEEKLY DRAUGAS [THE FRIEND]

Published Every Thursday

Lith. R. C. Priests' Ass. --- Publishers.
2634 West 67th Street, Chicago, Ill.
Telephone Englewood 9611In all Communications must be addressed to:
DRAUGAS PUB. CO.
2634 W. 67TH ST. CHICAGO, ILL.

Visas korespondencijas, raštus, pinigų už prenumeratą, darbus ar apgarsnimus, visada reikia siųsti šiuo adresu:

DRAUGAS PUB. CO.
2634 W. 67TH ST. CHICAGO, ILL.

Redakcija pasilieka sau teisę taisyti, trumpinti arba atmeti visus prisiunčiamus raštus.

Laikas ir vieta raštų talpinimo pridera nuo redakcijos.

Atmesti rankraščiai nėra grąžinami redakcijos išsiųstais.

Rašyti reikia tik ant vieno puslapio, paliekant plačius tarpus tarp eilučių. Popierius nėra ko gailėti, nes korespondentams ir bendradarbiams rašant ant abiejų pusių, da-gi smulkiais raidėmis, redakcijai labai dažnai prisieina perspausdinti atsiųstus raštus.

Norint, kad raštas tilptų artimiausiam numerį, rankraštis reikia pristatyti spausdėnėn ne vėliau, kaip 9 valandą išryto antradienyje (utarninke).

Septyni pavojai jaunoms merginoms.

Nors lietuvaitės ne taip lengvai ištvirksta, kaip pav. prancūzės arba lenkės, bet vis dėlto mūsų jaunų tautietės savo gyvenime susitinka su tiek daug pavojų, kad ne viena nueina atvirai arba slapta... žinomais keliais. "Saulė", kuri iš sprendžiant iš "Taradaikos" (seniau), o dabar iš "Baltuvienės" — gali būti pavadinama žinovės ištvirkimo tarp lietuvių. No. 80 pernykusių metų išreiškia labai žemą nuomonę apie Shenandorį ir Mahanoyaus lietuvių dorą. Negeriau turbut dalykas stovi ir kitose vietose. Neretai galima išgirsti, kad apie šitą arba aną merginą žmonės "šneka". To užtenka parodyti, kad ištvirkimo klausimas ir pas mus yra gan opus.

Taigi kas veda prie ištvirkimo? Kokios yra priežastys doriško nupuolimo jaunų merginų?

Vienas Kansas City policijos kapitonas, turėjęs daug patyrimo su nupuolusiomis moterimis, suskaito septynias doriškojo ištvirkimo priežastis:

Tėvų nepriėmimo. Suvedžiojančius apskelbimus.

Pigias restauracijas (chop suey and spaghetti restaurants).

Viešiasis šokių sales. Krutamus paveikslus. Masažo įstaigas. Burtininkes.

Perniai daugiau kaip šimtas jaunų nupuolusių mergaičių (nei viena dar neturėjo 19-kos metų) buvo suimta ir atvesta pas aną kapitoną teisman. Visos prisipažino, kad viena arba kita iš augščiau pminėtų priežasčių išvedė jas iš doros kelio. Buvo jos kitados geros, doros mergaitės — neikiškės blogesnės už savo drauges, neturėjusias

progos išklysti, ištėkėjusias už vyro ir dabar gerbiamas savo kaimynų.

Dėlko gi su šitu šimtu pasidare kitaip? Ar jų nupuolimas išėjo iš pagedusios širdies?

Skaitytojai, pirmąjį pasmerksi, atsimink Amžinosios Išminties žodžius:

"Kas yra be nuodėmės, tegul pirmas meta į ją akmeniu!"

Tėvai kalti... Neprižiūrėjo... Paaukusį mergaitę jieško pasilinksminimų. Jai smagu ten, kur yra daug šviesų, kur rėžia muzika, kur jaunimas šoka, žaidžia, juokiasi. Veltu su patraukimu prie tokių daiktų ko-

vyt. Dukrelė prašosi tėvų, kad leistų į pasilinksmini-

mo vakarą, sako, kad vakaras bus padorus, kad jina-

busianti gerų žmonių draugijoje. Tėvai leidžia vieną-

kitą kartą — ir mergaitė greitai pamato, kaip pigu yra išsimeluoti, kaip lengva yra apgauti tėvus. Iš geros draugijos papulti į pavojingą sėbravimą — tikrai vienas žingsnis. Tuo tarpu iš šitokių pasilinksminimų dukrelė nebūtų buvę jokio blogo, jeigu tėvai būtų geriau ją pridaboję, jei būtų pasirūpinę sužinoti tikrai, kur ir kioje draugijoje jų Jievtė ar Magdūtė praleidžia vakarus. Reikia pridaboti — ne gint. Kas rupina-

si suglenžti tą jaunų dienų smagumų jieškojimą, tas gali susilaukti visai nesitiekusių vaisių. Buvo toksai atsitikimas. Tėvai neleido savo trijų dukterų niekur išnamų. Rezultate visos trys mergaitės pakėlė maištą prieš savo žiaurūs tėvus ir visos trys... pabėgo. Jų pa-

baiga buvo labai liūdna.

Daugelį jaunų nekaltų merginų suvilioja klaidingi paskelbimai. Skaito mergaitė paskelbimą laikraštyje, kad tokiuose ir tokiuose namuose reikalaujama mer-

gaitė. Eina jina — nekaltai, nepatyrusi — ir randa sau prapultį.

Pasilinksminimų jieškojimas pas jaunimą yra nenumalšinamas. Jaunai merginai nusibosta kasdieninis darbas ir vienodas gyvenimas. Jos siela nori pažaisi, prasivėdinti. Kur gi jina- jieško pasilinksminimų, jei ne pigiose šokių salėse? Bet ten tai jų nekaltybės tykoja nakties paukščiai, suvedžio-

tojai, taip vadinamieji "kadetai". Po šokių vedasi į nekaltas mergaites į pigią restauraciją... užsikasti. Prie užkandžių atsiranda gerimas. Vieną - kitą sykį taip atsitiko — o mergaitė jau ir be rutų vainikėlio.

Yra daugiau nupuolimo priežasčių (pav. "mergiskumas": noras apsitaisyti gražiai, apsikarstyti žibučiais) — bet svarbu žinoti vienas liūdnas faktas, būtent, kad mergina, sykį peržengusi padorumo ribas, nebenori grįžti ant doros kelio. Ji pradeda nešiot ant savęs lyg prakeikimo ženklą; jina tati jaučia ir nenori eiti į pataisos namus arba kitokias įstaigas, pri-laikomas nupuolusiųjų moterų pašalpai, nes... vis-tiek nebesugrįš jau jos se-nas geras vardas, nebesuža-

uos rutų vainikėlis. Per daug puikybės turi savyje

nelaiminga gašlūmų auka, kad su tokiu vardu maišyties gerų žmonių tarpe. Vė-lia jina laukti greitos mirties nupuolime.

Šičia yra pajudintas svarbus reikalas. Jūs, tėvai, ir jūs, jaunos mergaitės, kurios gyvenate vargingai, dirbate fabrikuose arba

sankrovose už mažą užmo-kestį ir randates amžinuo-se pavojuose, apsvastykite šitą dalyką rimtai ir giliai. Galima išvengti pavojų, bet reikia saugoties, daboties, dairyties...

Merginos pasisaugokit!

Katalikų Mergaičių Ap-saugos Sąjunga paleido ši-toki peršerėjęmą visoms merginoms prieš "baltesios vergijos" pavojų:

1. Niekados nešnekėk su nepažįstamais vyrais arba moterimis nuosaliuose arba pasilinksminimo vietose.

2. Jei nežinai kelio, klauskis valdininkų: poliemonų, geležinkelio tarnų ir t. t.; niekad nesiklausk nepažįstamų žmonių.

3. Nevaikštinėk be reika-lo viena gatvėmis.

4. Nevažiuok su nepažis-tamu žmogum automobiliu-ję, karietoje arba kitame kokiame vežime.

5. Neik su nepažįstama moterim, apsilikusia ligo-nių prižiūrėtojos rubais (hospital nurse), nes tai slastai.

6. Neimk nuo nepažis-tamo žmogaus saldinių, val-gio, vandens, pieno, kvapa-lų, nes tie daiktai dažnai esti užnuodinti.

7. Jei siųs tave kur no-bairis arba prašys nunešti laišką nepažįstamas žmo-gus, neapsiimk.

8. Neimk vietos iš pagar-sinimų, pirmiau gerai ne-ištyrus.

Nepageldaujamas ju-dėjimas.

Pracitame numeryje mi-nėjome apie taip vadinamą "nepriklausomąjį" judėji-mą tarp Amerikos lietuvių. Išreiškėme nuomonę, kad jina nėra labai pavojingas mūsų ateičiai. Dabar reikia pažymėti, jog jeigu jis nėra labai pavojingas ateičiai, tai yra vis dėlto skaudus ir pragaistingas dabarčiai. O pragaistingas ir skaudus jis yra dėlto, kad šitam tai "nepriklausomui" judėji-mui reikia padėkoti už tai, kad Seranton'o ir Brock-ton'o lietuvių bažnyčios yra uždarytos, kad Hartford'o vyskupas nenori priimti savo globon Ansonios lietuvių bažnytelės, kad shenan-doriečiai vieton statyti jau seniai reikalingą mokyklą-velija parapijos pinigus mėtų nerekalingai bylai su antvyskupiū, kad maha-noyiečiai pastatyta Kun. Pautieniaus rūpesčiu mo-lyklą nuomuoja miestui vieton mokyti joje savo vai-tokius, kad Providence'o (R. I.) lietuviai nesusilaukia savojo kunigo, kad Worcester'yje gyvenoja "tautinė" parapijėlė, kad Chicagoje bruzdino pirmiau vienas buvusis klėrikas, o

dabar bruzdina buvusis zo-kristijonas (Urbanas)... Žodžiu, daug suvedžiojimų, daug klaidinimų, daug nu-kreipimo guviausios ener-gijos blogojon pusėn. Kaip "nepriklausomasis" judėji-mas buvo neišmintingas ir net kvailas, pamatys tikrai busimos gentkartės. Jos ap-svarstys jį šaltai, bešališkai ir spaudysis iš gėdos už savo tėvus, kaip dabar spaudosi airiai, atsiminę apie savo Hogan'ą ir kilu-sias dėl jo maišatis Phila-delphijos ir kitų miestų pa-rapijose.

Pasakėme, kad šitame judėjime daug suvedžiojimų ir klaidinimų. Kaip ne? Ši-tų žodžių rašytojui pasitai-kė buti mitinge, kuriame buvo bandoma sutverti ne-priklausomąją parapiją Chicagoje. Ir kas ten buvo girdėt? Ana, vienas vyras šaukė dideliu balsu:

— Gal manote, kad lietu-viai čia turi savo bažnyčią? Ne, lietuviai neturi čia baž-nyčios!...

Klausytojai juokėsi, nes lietuvių bažnyčia čia-pat, po šonu. Bet buvo ir tokių, ką plojo rankomis.

— Šita bažnyčia (kalbė-tojas atsiminė, kad lietuviai vis turi savo bažnyčią) turi daugiau skolų, nekaip ji verta! — girdėjosi balsas.

Iš publikos atsiliopė bal-sas: "Meluojai!" — bet atsi-rado ir tokių, ką plojo ran-komis. Tokiu būdu pasiro-dė, jog klausytojų tarpe bu-vo tokių, kurie norėjo, kad juos suvedžiotų, arba ku-riems patiko atviras ir aiš-kus melas. Panašias melais ir suvedžiojimais remiasi visas nepriklausomasis ju-dėjimas. Kaikurie klaidina-mieji šauksmai (pav., kad bažnyčios nėra parapijos, bet airių vyskupo) yra pla-čiai pasklydę po lietuvių ir esti tankiai kartojami laik-raščiuose, susirinkimuose ir šiaip jau pašnekose.

Tečiau svarba guli ne ta-me, kad melai ir suvedžioji-mai yra skelbiami, bet ta-me, kad randa tiek daug pritarėjų.

Kokia tat yra priežastis, kad žmonės, apskritai imant, tiki daugiau melui, nekaip teisybei, klauso greičiau suvedžiojotojo, ne-kaip tiesios skelbėjo?

Atsakymą į šitą klausimą skaitytojas ras idėtamė že-miau raštelėje: "Žmonės nori, kad juos apgau-dinėtų".

Žmonės nori, kad juos apgaudinėtų.

Žmonės, būdami čia anč žemės, nepažįsta pilnos ir tyros tiesos. Jei pažintų, ne-vestų tarp savęs jokių gin-čų. Žmonės taip-pat nėra čia laimingi ir, laimės bė-jieskodami, nesutinka, ka-me ją rasti. Todėl matome tiek daug tiesos pažinimo teorijų, tiek daug laimės idealų. Žmonės klaidžioja lyginai kokiose tamsybėse ir, užkliuvę už vienos ar ki-tos teorijos, lyg už kokio stulpo, atkakliai josios lai-kosi. Išivaizdinkimė sau di-delį tamsų urvą, kuriame žmonės pasistatė sau stulpų ir kiekvienas laikydamasis už savojo

stulpo, šaukia didžiu balsu: "Mano stulpas geriau-sias!" Taip yra su žmonė-mis šiame pasaulyje, jei žiūrėsime į tai, kaip jie jieš-ko tiesos ir laimės. Bėda ne-tame, kad yra tiek daug vi-sokių teorijų ir idealų, bet tame, kad žmonės už tas te-orijas ir idealus labai tarp-savęs pyksta. Žinoma, ne visos teorijos ir ne visi ide-alai yra tikri ir teisingi. Protas mums sako, kad tē-ra tik viena tiesa ir vienas tobulas idealas. Bet šitas dalykas mums šiuo tarpu nėra svarbus. Svarbu išidė-mėti, jog susirėmimuose klaidos su tiesa, blogo su geru, labai tankiai žmonių akyse klaida ir blogas ima viršų. Daugiausiai piktumų atsiranda tad, kad tiesa ir geras nenori pasiduoti klai-dai ir blogui. Tokius bar-nius ir piktumus žmonės paprastai vadina kova už ideas. Bet ne apie tai dar norime kalbėti.

Rūdosi, aišku kiekvie-nam, kad tiesa ir geras turi nuveikti melą ir nedorybę — tečiau atsitaiko priešin-gai. Dėlko?

Ar žinai skaitytojai, jog yra ištirta, kad jeigu paleisi kursan gerą ir blogą pinigą, tai blogas pinigas trumpu laiku išvays iš kurso gerą-jį. Tai Gresham'o įstaty-mas. Taip yra su žmonėmis. Jei kioje žmonių kuopoje sulysis blogus žmones su geraisiais, tai veikiai viską valdys blogi žmonės. Taip yra ir visuose kituose daly-kuose. Jeigu paskelbsi, kad visi tikėjimai yra lygiai ge-ri, pamatysi, kad visi kibs prie tokio tikėjimo, kurs už-deda kuomažiausiai prie-dermių, vadinasi, kurs yra prasciausias. Jei pasakysi, kad visos nuomonės yra ly-giai geros ir teisingos, tai klaidingiausioji ištums vi-sas kitas. Jei pasiseks tau įtikinti žmogų, kad klaida ir tiesa stovi ant lygaus laipsnio, tai klaida nuvers tiesą nuo augštybių ir pati užims jos vietą.

Tai Gresham'o įstatymas. Kaip norint aplenkiti šitą įstatymą pinigų klausime, reikia neleisti kursuoti blo-giams pinigams, taip kovoje tarp tiesos su melu, reikia parstatyti išaugsto melą ir blogą žemiau už tiesą ir ge-rą. Vienam ir kitam negali lygių teisių būti. Kadangi tečiau daugelis žmonių ru-pinasi iš paskutiniųjų, kad sulysinti tarp savęs tuodu nesulyginamu daiktu, tai ir išeina apverktinas daly-kas: kas privalo būti viršu-ję, esti žmonių minama po kojų, purvais blaškoma, o kas turėtų gulėti apačioje, yra žmonių keliama į viršų.

Senovėje žmonės išreikš-davo šitą apgailėtiną apsi-reikimą šitokiais lengvai atsimenamais žodžiais:

— Svetas nori, kad jį apgaudinėtų!

Remkime Liet Infor-macijos Biurą Paryžiu!

Atkreipiame skaitytojų domą į du, tilpusiame "Draugo" numeryje, L.I.B. raštelius. Iš jų skaitytojai patirs, jog Tautų Sąjunga savo organe netrukus duos vietos lietuvių tautos rei-ka-lams: visas balandžio mė-

nesio numeris "Les Annales des Nationalités" bus pa-švęstas lietuviams. Bus ta-tai padaryta Lietuvių In-formacijos Biuro rūpesčiu.

Iš kito raštelio skaityto-jai pamatys, jog L.I.B. pa-judino lietuvių klausimą I-talijos spaudoje: dideli ir įtekingi Rymo laikraščiai pakėlė ginčus už santykius tarp lietuvių ir lenkų. Iš tų ginčų italai atsižinojo apie lietuvių, jų vargus, perse-kiojimus ir rūpesčius. Jei ne Liet. Inf. Biuras, to ne-būtų buvę.

Apskritai imant, L.I.B. yra daug nuveikęs pasta-rais dvejais metais: jis išei-ke memorialą apie lietuvių tautų kongresui Londone, jis atkreipė Pasaulinio Tai-kos Kongreso Genevoje ati-dą į lietuvių prispaudimus, jis išsirutino paskaitas ap-pie lietuvių Sorbonoje ir sociologijos mokykloje Pa-ryžiuje, jisai paskelbė lie-tuvių vardą prancūzų ir ita-lų spaudoje, ir t.t.

Taigi verta yra šelpti Biurą pinigais. "Draugas" yra atidaręs L.I.B. fondą. Ligišiol surinkta \$33, iš ku-rių \$26 išsiųsta į Paryžių, o likusieji bus išsiųsti trum-pu laiku. Kas padidins siuntinį?

Nesakome, kad aukos Biurui privalo būti eiti per "Draugo" Redakciją. Kas nori, gali siųsti aukas tiesiog į Paryžių. Taip pa-darė pav. Baltimorės kuopa S.L.R.K.A., pasiųsdama 5 dol. tiesiog p. J. Gabriui. Neina apie tai, kaip aukos yra pristatytos, bytik jų kuodaugiausiai suplaukty į Biuro kasą.

Šelpkime L. I. Biurą! Antraštas aukoms siųsti yra šitoks:

J. Gabrys,
41 Boulevard des
Batignolles,
Paris, France.

Amerikos Lietuvių Rymo Kata-likų Kongresas

Isteigtoji 1906 m. Ameri-kos Lietuvių Rymo Katali-kų Federacija nėra suirusi. Jina tebegyvuoja ir tebetu-ri kasoje \$466.15. Jei pasta-rais metais jina nerodė gy-vybės ženklų, tai greičiau-siai dėlto, kad nebuvo ką veikti. Bet tuo tarpu atsir-a-do naujų reikalų, gimė nau-ji rūpesčiai. Mokyklos, jau-nimo organizavimas, katali-kiškų pašalpinių draugijų suvienijimas, blaivybės pla-tinimas, santykiai su kito-mis partijomis. kova su taip vadinamu "nepriklau-somuoju" judėjimu, katali-kiškosios spaudos palaiky-mas, pratinimas lietuvių prie visuomenės gyvenimo ir t.t. ir t.t. — vis tai reika-lai, kuriuos tegalima aptar-ti tikrai viename dideliame visu Amerikos Lietuvių Rymo Katalikų suvažiavime. Paskutniu laiku šitokio su-važiavimo reikalauja Ame-ricos lietuvių katalikų vi-suomenė vis garsiau ir gar-siau. Suvažiavimo vieta nu-rodoma Pittsburghas.

Todėl, klausydami visu-menės balso ir susižinoję su pittsburghiečiais, mes, že-miau pasirašiusi Amerikos Lietuvių Rymo Katalikų

Federacijos Valdyba, šau-kiamo AMERIKOS LIE-TUVIŲ KATALIKŲ KON-GRESĄ į Pittsburghą bir-želio 25 ir 26 d. 1913 m.

Kaip ir pirmaisiais sy-kiais, teisės dalyvauti šita-me Kongrese turės kunigai, po tris atstovus nuo parapi-jų ir po vieną atstovą nuo organizacijų ir šiaip jau i-staigų (laikraščių ir t.t.).

Kiekvienas delegatas pri-valo pristatyti paliudijimą nuo savo klebono.

Su tikra pagarba
A. L. R. K. Federacijos Valdyba:

Kun. Jos. Kaulakis, Prez.
B. V. Vaišnora, Kasinin.
Kun. A. Kaupas, Sekret.

Mūsų "moksloviriai"

Vienas filosofų pasakė: "Kada mažai pažinojau fi-losofiją, netikėjau į Dievą, bet kada daugiau josios iš-tyriau — tikiu".

Mokslininkas, kursai pra-leido visą savo gyvenimą di-džių pasaulio ir žmonijos paslapčių tyrinėjime, namų nuosalyje puola ant kelių prieš Augščiausiajį ir sy-kiu, kaip mažutėlis atvirai garbina Viešpatį Dievą.

Pusiau - mokyta, kursai vos - ne - vos temoka sudėti-raides iš knygoms, priešinas-i visiems ir sako, jog jisai viską žino ir supranta, dėl-to "gerina" Jojo darbus, i-sakymus, kartais net užgi-na Sutvetojo vardą.

Matematikas vieton žinoti ir toliaus tyrinėti algebrą, geometriją, triusiasi ir kri-tikuoja tikėjimą.

Gydytojas vieton tyrinėf ligų pradžių ir gydymo prie-mones, akiai užginčija sie-los buvimą, nes padidinamu stikleliu neužtėmija josios.

Tiesų žinovas vieton pa-švęsti laiką tiesų knygoms, pažinti kodeksą, aiškina ti-kėjimo paslaptis.

Deja! Šiandieną jau kur-pis, siuvėjas ir smuklinin-kas suteikia savo nuomones ir "gerina" tikėjimą.

Ar-gi tai nėra aklo nuo-monė apie spalvą? Katekiz-mo nemoka, bet taip atša-kai tvirtina, buk taip in-taip turi būti, o ne kitaip.

Norint apie katalikų ti-kėjimą pasakyti arba para-dyti ką-nors tikro, reikia iš-gilinti darban visą savo gyvenimą, kaip šv. Augus-tinas darė; tyrinėti tikėji-mą, kaip šv. Tomas Akvi-nietis; protauti, kaip Leib-nitzas arba Paschalis; gy-venti sulig šventų tėvų, o tuomet tik nuomonė arba pasakymas gali turėti ko-kia vertę ar naudą.

Visiems viršų minė-tiems, mūsų "galvočiams - mokslinčiams", galima pri-taikyti žinoma pagonų pa-tarlė: "Ne sutor ultra cre-pidam". A. M.—tis.

"DRAUGAS"
geriausias laikraštis
Užsirašyk Jį!

PASTABOS iš mano keliu po Illinois.

I.

Užmiršti gyvieji reikalai. Nemokame gyvent Amerikoje. Nemokame naudotis laisve. Alkoholis — mūsų prakeikimas. Žydai kitaip pradeda gyvenimą Amerikoje.

Mūsų gyvenime yra labai daug užmirštų ir visai apleistų gyvųjų reikalų.

Man sunku visus pilnai išlieti ant popieriaus. Čia reikalingas didelis apdovanojimas raštininkams ir gilus humanitaras. Tačiau drįstu nurodyti ydų, kurias galima būtų lengvai pašalinti, susitelkus kruvoni dvasiškai ir svietiškausiai inteligentijai.

Viena svarbiausiųjų Illinois lietuvių ydų — tai nežinojimas sveikatos dėsnių (hygienos ir sanitariškumo įstatymų). Tas nežinojimas stumia jaunuomenę ir suaugusius lietuvius prie prasižengimų prieš dorą ir įstatymus. Nėra tokio smarkaus žodžio lietuvių kalboje, kuriuo galima būtų išreikšti pasibaurėjimą iš lietuvių namų. Tai ne namai, tai šmėkla, lindynė, urvas, kuriame siaučia ligos, girtybė, pliovonės, doros nupuolimas... Lietuvių namai — tai versmė visokių nelaimių ir pažeminimų. Lietuvių gyvena tokiose sąlygose, kad jų amžius esti sutrumpintas mažų mažiausiai 25 metais. Ir tas amžiaus sutrumpinimas plaukia iš mūsų pačių apsišaldymo. Girdite: mes mes patys mažiname savo dienų skaičių! Ar kas girdėjo, kad kur nors žmonės taip darytų, patys pas save gylintį šauktų? **Juk pusė lietuvių ateivių Amerikoje miršta, nesusilaikę nei 40 metų amžiaus!** Jie tampa sužeisti dirbtuvėse ir kasyklose arba tiesiog negyvi užmušti. Kita ateivių pusė miršta 55 metų amžiuje, retas patęsia ilgiau, o ir tas baigia savo dienas pavargėlių namuose (poorhouse), nes nesusitapė tiek pinigų, kad galėtų senatvėje romiai gyventi ir pypkėlę rukyti.

Tuo tarpu pažūrėkime į tėvynę Lietuvą. Ten lietuvis gyvena paprastai 75 metus ir daugiau!

Noroms — nenoroms kyla klausimai: Dėlko taip yra? Kokia tam priežastis? Ar yra koks kelias išbristi iš tokio pražūtingo gyvenimo? Į tuos klausimus atsakymas lengvas.

Atvykęs Amerikon lietuvis nesuprato šios šalies gyvenimo ir nemokėjo pasinaudoti šios šalies laisve geruojančiai.

Jis pasinaudojo rastąja laisve prakeikimais.

Kaltė už tai puola ne tik ant silpnosio ir neapšviesto brolio, bet daugiausiai ant inteligentų, ypač ant laikraštininkų, garsiųjų kalbėtojų, liaudies vadovų. Žmonėliai kaip žmonėliai neturėjo progos išgirsti rimto patarimo apie aplinkybes, kokiose atsirado, atvažiavę Amerikon...

Peilis yra labai naudingas daiktas, be jo neapsieisi — bet paduok jį kudiui, o pamatysi, kaip padavė jam pavojingiausią daiktą, nes mažas vaikas gali juo susižeisti visam amžiui. Taip — laisvė. Sunaudota blogojo pusė, jina išduoda baisesius vaisius.

Pavyzdžių netrūksta.

Atvykęs Amerikon lietuvis priėmė tikrai civilizaciją iš viršaus: pradėjo skusti usus, nešioti raudonus čėverykus, baltą apykaklę ir t.t., bet protas tapo užmirštas. Proto jis nelavina ir netobulina, bet už tai visomis keturiomis pasiduoda blogiems įpročiams. Atsiradęs naujose aplinkybėse jis virsta tuo, kuo nenorėjo tapti, važiuodamas iš tėvynės Amerikon. Uždirbo kiek centų — ir nežino, kaip juos sunaudoti savaijai ir savosios šeimynos naudai. Jis rūpinasi pataikauti savo geiduliams. Nes kaip pradeda „grinorius“ naują gyvenimą šioje laisvės šalyje?

O, tai mes gerai žinome. Atvažiavo „grinorėlis“ — priimame jį su alučiu ir degtinėle (pirmiau, žinote, stiklelis „viskės“, o po to stiklas alaus — „nuplaut“; vėl stiklelis ir vėl stiklas, ir t. t.). Ir išeina taip, kad naujai atvažiavęs lietuvis iš pirmos dienos yra mirkomas alkoholiu. Jaunas sveikas vyrukas, pirmąją dieną jau su užtemdytu protu eina į dirbtuvę arba kasyklą. Be to nusineša jis su savim darban neteisingai įkalbėtą nuomonę, kad, jei negers alaus, tai negalės nei dirbti... Tokio pasielgimo su grinoriais vaisiais yra šiandien jau bent kokiame žmogui matomi.

Tuo pačiu laiku atvyksta Amerikon žydėlis. Kaip jį priima jo giminės: ar su alučiu? Apsaugok Viešpatie! Jie pirmiausiai nusiveda jį į pirtį, išperia gerai, o paskui jau duoda valgyti. Po to liepia atsisėsti iš kelionės, o tik jam pasilsėjus pradeda aiškinti, kas tai yra Amerika ir kaip reikia joje gyventi.

Rezultatas šitoks: žydėlis turi fabriką, o lietuvis pas jį vergauja. Žydėlis pradeda šeimynišką gyvenimą, prie jo prisirengęs, o lietuvis — ne.

Dr. A. L. Graičiūnas
(Bus daugiau).

Siuveju Straikas.

Bostono siuvėjų atsiliepimas
į visuomenę.

Brangūs tautiečiai! Jau dvi savaites, kaip straikuojame. Nors tai neilgas laikas, bet pabaigos dar nematyti. Mūsų kasa ir pirmiau buvo beveik tuščia, prasidėjus gi straikui, pasidaugino ir išlaidžiai organizacijos reikalavimai, o juk reikia pragyvent: užsimokėti už butą, maistą ir t.t. Žinote, brangūs tautiečiai, kad darbininkas gali gyventi tol, kol dirba, o kad išeina į straiką, tai lygiai kaip ir nebeturi kuo išgyventi. Todėl tikimės, kad visuomenė sušyps mūsų šitoje sunkioje mūsų kovoje. Mūsų viltis jūmyse, brangūs tautiečiai, Amerikos lietuvių! Šelpkit mus šioje kovoje už duonos kąsnį. Kadą jūs stosite į panašią kovą, mes jums atsiųsiame. Mūsų laimėjimas bus ir jūsų laimėjimas!

Spaudos komiteto narys
Stanislov. Grubliauskas.
Adresas pašalpos komiteto:

P. O. Box 43,
So. Boston, Mass.
Danielius Šapalis, pirm.
Aleks. Lukoševičius, sekr.
Pranas Rolis, kasinin.

Kasininkas yra po \$1000 kaucijos. Siųsdami aukas padėkite augščiau parodytą antrašą.

New York'o siuvėjų strai-
ko fondas.

„Draugo“ Redakcija, \$2.00.
Juozas Apšėga iš E. Arlington, Vt. 1.00
Šitie pinigai pasiūsta J. K. Matijošaičiui, 101 Grand St., Brooklyn, N. Y.

Imigrantų Šelpimo Reikalai.

L. I. Š. D. prezidento
atsiliepimas.

„Draugo“ No. 4-ame S. L. R. K. A. centro valdyba praneša, kad nutarusi nemokėti 100 dol. imigrantų šelpimui, nes Lietuvių Imigrantų Šelpimo Draugijos 27-ojo seimo metu visai nebuvę. Taigi paaiškinu, jog seimas, paskirdamas aną 100 dol. imigrantų šelpimo reikalams, jokios klaidos nepadarė. Lietuvių Imigrantų Šelpimo Draugija tapo suverta birželio mėn. 1911 m. New York'o, Brooklyn'o ir Maspeth'o lietuvių draugijų konferencijoje, atsilikusioje salėje, 103 Grand Street Brooklyn, N. Y. Toje konferencijoje tapo išrinkta centro valdyba, kurią patvirtino antroji konferencija. Komisijon įėjo: pirminku — S. Jankauskas; jo padėjėju — J. Žaliauskas; finansų raštininku — J. Jučelis; susinešimų raštininku — J. Kavaliauskas; kasinininku — V. Daunoras. Be to išrinkta 5 nariai į kontrolės komisiją.

Pabaigoje 1911 m. buvo tilpęs laikraščiuose atsišaukimas į visuomenę su meldimu šelpiti Lietuvių Imigrantų Šelpimo Draugiją. Atsišaukimas nepraskambėjo veltui. Draugijos sumetė aukų 300 dol. suviršum. Net atsilikusiam Balmorėje pašalpių draugijų seime buvo skaitytas atsišaukimas, ir delegatai sumetė tuomet 8 dol. su centais. Iš to pasirodė, jog ši drau-

Kapitonas R. Scott, kurs žuvo drauge su keturiais padėjėjais, grįždamas atgal nuo pietų žemgalio. Viršui parodyta ekspedicijos nariai.

Lietai

gija gyvavo seniau, nekaip buvo 27-sis seimas Bostone. Taigi būtų gerai, kad S. L. R. K. A. centro valdyba atšauktų savo nusprendimą ir išpildytų 27-ojo seimo nutarimą.

Su pagarba
S. Jankauskas,
1350 Newark St.,
Hoboken, N. J.

Lietuvių klausimas Italų spaudoje.

Juo Lietuvių ir Lenkų santykiai eina aštryn Lietuvoje, juo garsesniu aidu jie atsikartoja užsienyje. Štai No. 11 „La Voce Trentina“ mes randam didelį p. J. Gabrio straipsnį „Per una patria: Giovane Lituan“. Šitas visas straipsnis duodas istorišką išaiškinimą Lietuvių — Lenkų santykių tėra tikrai įžanga, kaip laikraštis pastebi, į eilę straipsnių, kuriuose tas pats autorius žada išgyventi dabartinius Lietuvių — Lenkų santykius.

Kaip reikėjo tikėtis, šitas straipsnis nepasileko be atbalsio, jį atsiliėpė du dideli Rymo dienraščiai: „L'Avenire d'Italia“ ir „Corriere d'Italia“. Pirmamjame tilpo didelis (dviejų skilčių) U. L. Marichini straipsnis: „Lituan contra Polacchi“, kur autorius priparodo, jog Lietuvių ir Lenkų tautos amžių begyje sugyvenusios, susiliejusios į vieną (!) ir kad nėra reikalo jų dabar skirti; jis apgailli, jog tiedvi tauti „Amici inseparabili“ (neperskiriami draugai) pastojio viena kitai „irreducibili nemici“ (didžiausiais priešais). Visą kaltę už šitą dviejų tautų nesugyvenimą autorius meta vien ant Lietuvių. Jų, girdi, nesveikas nacionalizmas palaikomas Rusų valdžios rubliais (?) (sena nuoboduokio pasaka) kelia vaidus, idant susilpninti Lenkus. Jo nuomone, tai Peterburgas palaiko kovą Lietuvių bažnyčiose prieš Lenkus, idant atplėsti Lietuvių tautą nuo Lenkų.

Pagaliaus autorius, kalbėdamas apie Lietuvių kunigų memorialą, įteiktą Šventamjam Tėvui, pastebi, jog tas dokumentas rodo, kad Lietuvių klausimas, nors ir nenaturalis (?), perėinas dabar skaudžią ir pavojingą fazą...

Baigdamas savo straipsnį, p. Marichini pataria Rusų valdžiai vietoj kelti vaidus tarp Lietuvių ir Lenkų atkreipti akį į Vokiečius, kurie grėsia valstijai vis labiau smerkdamiesi į Vakarinės Rusijos provincijas.

Į šitą straipsnį atsiliėpė Dr. Bruno Nardi laikraštys: „Corriere d'Italia“, išrodydamas, jog Marichini'o visi viršminėti priodinėimai apie Lietuvius yra neteisingi, juokingi ir patį sau prieštaraujantis („falsa, ridicola, contraddittoria“). J. Marichini'o prirodo, jog Lietuviai Rusų valdžios netik niškuomet nebuvo remiami kovoje su Lenkais, bet atbulai, pavyzdžiui Muravjovo laikais, Lietuvių kalba ir raštas smarkiai buvo draudžiami, kuomet Lenkų kalba ir raštas buvo toleruojami. Pagaliau autorius pereina prie priodymo, jog Marichini už vaidus, kilusius tarp dviejų tautų, privalo kaltinti ne Lietuvius, bet Lenkus, kaip tai aiškiai parodžiusi Joniško byla.

Į šitą straipsnį tame pačiame numeryje „Corriere d'Italia“ atsiliėpė vėl sieksniniu straipsniu „A proposito du un processo“ Morichini, kur jisai steigiasi išrodyti, jog Lietuviai, nors senovėje turėję galingą valstiją, tačiau neįstengia sustverti nuosavios kultūros ir po šiai dienai neturi nei savo dailės, nei pramonės ir pertai nėra stebėtina, jog jie pasisavinę visa tai nuo Lenkų.

Pagaliaus p. Morichini, pereidamas prie Joniško bylos, stengiasi priparodyti, jog Zająčkovskio ir Co. nuėjimas nėra prirodymu Lenkų kaltės nesusipratimuose tarp tų dviejų tautų, nėra Rusų teismas pa-Jaikęs Lietuvių pusę; iš viso Morichini teisinga kaip įmanydamas Zająčkovskį ir Co. ir perstato juos dagi kankiniais, nuo Lietuvių (?) nukentėjusiais.

Ši polemika toli gražu dar neužbaigta, ji, kaip viršminėjome, dar tik pradėta, tikėkime, jog ji sykį pakelta skiltyse Italų laikraščių, nesiliaus tol, kol Lietuvių — Lenkų santykiai nebus užtektinai išaiškinti. Čia mes skaitome mūsų priederme išreikšti dėkingumą Dr. Bruno Nardi ir keliems kitiems ietekmingiems publicistams, nenorintiems skelbti savo vardu, kurie taip maloniai padeda mums ginti mūsų tautos garbę Europos akyvaizdoje. **Liet. In. Biuras Paryžiuje.**

Lietuvių klausimas Tautų Sąjungos organe „Annales des Nationalites“.

Balkanų tautos iškėlė eikštėn Tautų klausimą. Oficialė Europa, kuri ligi šiol niekino mažas tautas, nepaisydama jų šauksmo, jų teisės reikalavimo, priversta yra šiandien skaityties su tomis tautomis ir nusileisti prieš jų reikalavimus.

Dabar nevien Balkanų tautų, bet ir visų Europos mažųjų prispaustųjų tautų

klausimas yra aktualis. Galingosios, išdidusios tautos maloniau dabar klausos skundų vargingųjų jaunesniųjų jų seserų. **Tautų Sąjunga**, kuri turi savo tikslu kelti eikštėn prispaustųjų tautų klausimą, yra nusprendusi išgyventi kiekvienos tautos klausimui pašvesti po vieną numerį jos organo „Annales des Nationalites“, k. a. Katalonijos klausimui bus pašvestas numeris vasario mėnesyje, Ukrainos kovo mėn., Lietuvos — balandžio mėn. ir t.t.

Be faktiškųjų žinių svarbu turėti straipsnių apie politikos, ekonomijos kiekvienos tautos stovį.

Aš tvirtai tikiu, jog lietuviai nepasileiks užpakalyje kitų tautų ir padės man tinkamai suruošti balandžio mėn. numerį „Annales des Nationalites“ apie Lietuvą. Prašau straipsnius ir žinias siųsti žemiau paduotuju adresu.

Kadangi Liet. Inform. Biuras yra prisidėjęs prie Tautų Sąjungos, tai visi tie, kurie yra aukoję L. Inf. B. daugiau, kaip 3 rub. gaus „Les Annales des Nationalites“, tik prašyčiau L. Inf. B. narių prisiųsti savo adresus.

J. Gabrys,

Paryžius,
41, Bd. des Batignoles.

Sus. L. R. K. A. Reikalai.

KUOPŲ DOMAI.

Šiomis dienomis išsiuntinėjome ekspresu kuopoms konstitucijas Susiv. L.R.K. A. Jei kas negavo arba gavo neužtektinai, meldžiame duoti mums žinią tuojau. „Draugo“ Administracija.

Į KOMISIJOS NARIUS. Ištyrimui sąlygų registravimui S.L.R.K.A. Centro įvairiose Valstijose.

Keliuose iš eilės Seimuose buvo pakeltas klausimas apie pagerinimą Susiv. čarterio, bet dėlėi trukumo tikrų žinių tame reikale tas klausimas vis pasilikdavo atidėtas toliaus. Taigi praėjame Seime atsilikusiam Bostone, idant nuodugnau ištyrus tą dalyką ir veikia priejus prie klausimo išrišimo, likosi išrinkta tam tikra komisija, kuriai pavesta sužinoti apie visą-tat ir prisiųsti raportus Centro Sekretoriui, kuris, surinkęs sutvarkys ir pagarsis organė. Tas klausimas bus galutinai svarstomas ateinančiame Seime.

Taip — kaip dabar užėjo laikai įskundimo lietuviškų organizacijų valdžiai, nors yra abejotina, ar tie skundai išduos kokias blogas pasekmes, vertėtų minėti komisijai imties už reikalo, atlikti savo pareigas, kurias yra apsiėmę — nevilkinant, nes iki Seimui lieka neką ilgiau, kaip tris mėnesiai, o da nei nuo vieno iš komisijos narių negavau tam tikro pranešimo.

Gal nekurie visai užmiršo, jog likosi išrinkti šiton komisijon, todėl čion priminsiu, kas likosi išrinktais:

New York'o valstijos — J. Bartasius, K. Krušinskas. Pennsylvanijos valst. — M. Toluba, J. Janulevičius, kun. J. Struckus.

Massachusetts valst. — J. Adomavičia, J. Jaroševičia.

Illinois valst. — S. A. Pileckas, M. Kadzevskis.

Connecticut v. — J. Rikteraitis, M. Brazauskas.

Maryland valst. — Kun. J. Lietuvnikas, J. S. Vasiliauskas.

Ohio valst. — Juozas Šalčius.

New Jersey valst. — A. Staknevičius, A. Radzevičius.

Dėlėi geresnių rezultatų komisijos darbuojosi Centro Valdyba surado naujingu, kad kiekviena komisija kiekvienos valstijos tikrai žinotų apie stovį dabartinio čarterio, beko gali kartais atsitikti apsirikimas arba patirtos žinios be gerų pasekmių, — klaidingos; todėl savo susirinkime nutarė padaryti nuorašus (kopijas) iš dabartinio čarterio ir pasiųsti komisijoms į kiekvieną valstiją.

Kopijos likosi padarytos ir pasiųstos šioms žmonėms: K. Krušinskui, M. Tolubai, J. Jaroševičiui, S. A. Pileckui, kun. J. Lietuvnikui, J. Šalčiui, A. Staknevičiui.

Taigi gerbiamieji! imkites už darbo ir savo sužinotimus prisiųskite man, taip kad jūsų žinias pagal 27-to Seimo nutarimą galėčiau pagarsinti organe savame laike.

Susiv. L. R. K. A. Centro Sekretorius,
J. S. Vasiliauskas.

PRANEŠIMAS.

Kun. Ignatius Kershevich atsilankys klausyt išpažinties St. Patrick'o bažnyčioje, Pana, Ill., vasario 24-tą dieną po pietų ir 25-tą iš ryto. Po mišių išvažiuos į Witt, Ill., kur taip-pat klausys išpažinties 25-tą ir 26-tą d. šio mėnesio. Taigi visi lietuviai iš tų apylinkių yra kviečiami pasinaudoti šia proga ir atlikti velykinę išpažintį ir susivienyti porų sykį metuose su savo Atpirkeju. Taigpi niekas neturi jų nubaityti nuo atlikimo privalumo, kadangi nebus jokių kliučių padėta prisirtinimui prie išpažinties ir Komunijos. Visi yra nuosirdžiai kviečiami!

Kun. I. Kershevich.

SUSIV. L.R.K.A. CENTRO VALDYBOS ADRESAI.

PREZIDENTAS:
Jonas Rikteraitis,
91 Congress ave.,
Waterbury, Conn.

VICE-PREZIDENTAS:
Mateušas Toluba,
1139 Wyoming Ave.,
Exeter Boro, Pa.

SEKRETORIUS:
Juozas S. Vasiliauskas,
112 N. Greene st.,
Baltimore, Md.

KASININKAS PRANAS BURBA,
456-458 Main st., Edwardsville,
Wilkes-Barre, Pa.

KASOS GLOBEJAI:
Jonas Jaroševičius,
Love Farm, Washington st.,
Walpole, Mass.

Kazys J. Krušinskas,
457 — 17th st.,
Brooklyn, N. Y.

KNYGIUS: Kun. S. J. Struckus,
P. O. Wanamie, Pa.
DVASIS. VAD. Kun. J. Danušas,
P. O. Minersville, Pa.

MARK TWAIN.

HUCKLEBERRY FINNAS

Apsysaka.

Vertė JONAS KMITAS.

Tuoju supratau, kad kas svarbesnio čia turi būti: juk mergina nedarytų tiek paslapčių su savo šventraščiu. Taigi, paėmęs knygą, pradėjau vartyti lapus ir tuoj iškrito sklypelis popieriaus su parašytomis pašeiliu žodžiais: "pusiau trečią". Perverčiau visą išnaudo, bet nieko daugiau neradau. Nieko iš to rašto negalėjau išpėti. Taigi idėjau jį knygon atgal ir parbėgęs namon nuėšiau p. Sophiai. Ji laukė manęs tarp durų ir nusivedus į vidų, uždarė duris ir pavarčius knygą, rado tą popiergali. Matyt labai nudžiugo, nes pamylavus mane pasakė, kad aš geriausias vaikas visame pasaulyje. Dar sykį liepė man niekam apie tai nepasakyti. Paskui labai užkaito, kad net jos akis prašvito ir išrodė baisiai graži. Aš labai nustebau ir, atgavęs kvapą, užklausiau, kas ten buvo parašyta. Jinai užklausė manęs, ar moku skaityti. Atsakiau, kad moku, bet tik labai didelės raidės. Ji paaiškino, kad ten nieko nėra ypatingo, tik popiergalis vietai užsiženklinti. Paskui dar sykį man padėjo ir pasakė, kad galiu dabar eit žaist.

Nuėjau į paupį, vis apie tai svarstydama, ir pamatė, kad mano nigeris paskui mane seka. Vos atsitolinom nuo namų, jisai apsidairė ir, pribėgęs artyn, tarė:

— Ponaiti Jacksonai, meldžiamas, eik su manim į šitas pelkes, parodysiu tau pulką laukinių ančių.

Keista man tai atrodė ir supratau, kad nigeris visai ką kitą nori man parodyti. Juk laukinės antys nėra jau tokiu stebuklu, kad reiktų eit į pelkes jų pamatyti. Ko jis čia nuo manęs nori? Taigi atsiliepiu:

— Gerai, parodyk, kur jos yra.

Ėjau paskui jį kokią pusę mylios. Priėjova pelkę ir bridova vandeniu kitą pusę mylios. Paskui išėjova ant sausumos ir atsirado tankumyne. Medeliai, krumai ir apyniai taip buvo susipynę, kad išrodė, kaip koks šėtras, po pastoge. Nigeris atsiliepė:

— Pasuk, ponaiti, po dešinei ir ten krumuose jas atrasi. Yra tikrai, aš pats jas vakar mačiau.

Tai pasakęs, nigeris grįžo atgal ir tuoj dingo krumuose. Pasukau į tą vietą ir pastebėjau susipynusią iš šakų mažą buclę, kurioje miegojo kasžinkoks žmogus. Prisiartinau ir žiūriu — ugi mano senis Džimas!

Pabudinau jį kuogreičiausiai, tikėdamasis, kad baisiai nustebęs mane pamatęs, bet ne. Beveik apsišvėrė iš džiaugsmo, vienok visai nenustebė, nes žinojo, kad aš čionai. Papasakojo man, kad tą naktį, kad susidaužėva su troptu, jis plaukė paskui mane ir girdėjo mane šaukiant, bet neatsiliepė, nes bijojo, kad jo žmonės neušimtų ir vėl neparduotų peldjamos.

— Truputį užsigavau peldjamos nuo tropto, — pasakojo Džimas, — ir negalėjau taip greitai plaukti, kaip tu, taigi atsilikau gana toli. Kad išlipai ant kranto, tai tikėjaisi tave pavyti, bet pamatęs išto tuos namus ir išgirdęs šunų lojimą, nedrįsau eiti artyn. Buvau per toli ir negirdėjau, ką jie tau sakė. Bijojau šunų. Bet kad išitikinau, kad tave priėmė namuose, tai nurimau ir pasislėpiau pagirvyje palaukti iki prašvis. Anksti iš ryto pamatėjau nigerius einantį ir darbą. Jie parodė man šitą vietą pasislėpti. Čia šunes negali suostiti, nes aplinkui vanduo. Nigeriai kasdien man atnešdavo valgyt ir papasakodavo, kaip ten einasi.

— Dėlko pirmiau nepasakė mano tarnui, kad čia mane atvestų?

— Nebuvo reikalo tau pasakoti, kol nieko nebuvo prirengta, — bet dabar viskas gatava. Prisipirkau puodų, indų ir katilėlių, pataisiau troptą ir —

— Kokį troptą, Džimai?

— Ugi mūsų senąjį troptą: —

— Ar tai jis nesusidaužė ir trupinius?

— Ne. Vienas kraštas tikrai nuskilo, bet šiaip ne daug kas sugedo. Tikrai visi mūsų daiktai dingo. Jeigu nebutumėme taip giliai panėrę, jei nebutų buvę taip tamsu ir nebutume taip išsigandę kaip kokie avigaliai, tai troptas būtų buvęs išgelbėtas. Bet ir dabar gali sakyt, tapo išgelbėtas, nes jį pataisiau ir išrodo, kaip naujas, ir turim visokių daiktų vieton tu, kurie pražuvo.

— Negaliu suprasti, kaip tu jį vėl sugavai, tą troptą?

— Kaip aš jį sugausiu, sėdėdamas girioje. Ne aš sugavau, tik nigeriai jį rado pakraštyje ir paslėpė čia tarp gluosnių pradėjo ginčytis, kam priklauso tasai troptas. Išgirdęs, ką jie šneka, stačiai jiems pasakiau, kad tasai troptas priklauso man ir Huckui ir kad jie blogai padarys, jeigu prisivais baltosjo ponaičio turta. Paskui daviau jiems po dešimt centų kiekvienam, iš ko labai buvo pakakinti ir sakė, kad norėtų kasdieną rasti tokį troptą, tai greit pralobtu. Labai geri man čionykščiai nigeriai. Ko tik paprašau, tuoj viską padaro. Ir taviškis Jonukas — puikus nigeris ir labai gudrus.

— Taip, jis gudrus, jis man nei nesakė, kad tu čionai esi, sakė tik parodysi laukinių ančių. Jeigu kas ir atsitiktų, tai jisai nebus įpaimotas. Gali pasakyti, kad nie dos nematė mudvieju drauge ir tas teisybė

Nenoriu daug pasakoti, kas atsitiko ant rytojaus. Verčiau išdėstysiu tai kuotrupiausiai. Pabudau gan anksti ir norėjau apsišvėsti ant kito šono, kad vėl užmi-

gus, bet pastebėjau, kad visur buvo tyku, kaip aguonas sėjant. Apsidairiau ir pamatėjau, kad ir Buckas kasžinkur dingo. Čia kas nors turėjo atsiti. Atsikėliau, nuėjau žemyn — nieko nėra. Išėjau laukan — visur tyku. Ką fatai reiškia? Pamatęs ant kiemo savo nigerį, užklausiau:

— Kas čia atsitiko?

— Tai tamsta nieko nežinai? — tarė jis.

— Ne, — atsakiau. — Kas pasidarė?

— Ugi pana Sophia pabėgo! — Tikrai. Ji išbėgo nakčia, — nieks nežino, kur, bet visi spėja, kad su tuo Harney'u Shepherdson'u. Mat nori už jo ištekti. Jos pasigedo kokia pusė valandos atgal — ir, sakau tamsai, jie ilgai negaišavo! Niekados dar nemačiau taip skubiai balnojančią žirgus ir griebiant šaudykles! Moters išsiskubino pranešt giminėms, o vyrai pasimė muškietas ir greit išėjo, kad nedavus jauniems persikelt per upę. Jeigu pagaus jaunikį su pana Sophia, tai tikrai užmuš. Ten bus karšta.

— Ir Buckas manęs neprikėlė!

— Žinoma, kad ne. Nenorėjo svetimo žmogaus paimti ir naminių reikalų. Ponaitis Buckas taisydamas šaudyklę prisiegavo, kad truks — laikys, bet negrįš namo nenusomijęs vieno arba dviejų Shepherdsonų. Bus ten jų užtektinai ir tikiuosi, kad bent vieną padės, jeigu tik pasiseks.

Kuogreičiausiai nubėgau į paupį, ton vieton, kur turėjo Shepherdsonas kelties per upę. Išto jau išgirdau šaudant. Paskubinau žingsnius ir, pamatęs malkų kruvą, išlipau į medį, augantį pačiam paupij. Iš ten buvo viskas matyt, kaip ant delno. Čia jau ties mano medžiu buvo sukrautos lentos, kokių keturių pėdų augčio. Norėjau išsyk už jų pasislėpti. Mano laimė, kad to nepadariau.

Ant mažos lygumos keturi ar penki raiti vyrai norėjo pagauti du vaiku, pasislėpusiu už malkų. Šukaudami ir keikdami sukinosi aplinkui, bet nieko negalėjo nuveikti. Vos tik katras prisiartinio, tuoj vaikai į jį šaudė, o paskui vėl slėpėsi už malkų kruvos. Kiek palaukę, raiteliai visi sykiu užpuolė ant savo priešu. Tada vienas vaikas, išlindęs iš po malkų, šovė ir viena raitelį numetė nuo balno. Raiteliai, visi nušokę nuo arklių, pagriebė sužeistąjį ir nusinešė į krumus. Abu vaikai, pasinaudoję proga, leidosi bėgti į paupį. Buvo tai Buckas ir kitas vaikas, vos kokios devyniolikos metų. Raitieji juos pastebėję šoko vyties, bet vaikai jau toli buvo nubėgę ir spėjo nuo jų ištrukti. Pasislėpė už lentų, sukrautų ties tuo medžiu, kur aš buvau išlipęs, vaikai jautėsi visiškai saugūs. Nieko nepesė, raiteliai pasisukino aplinkui ir nuėjo šalin.

Vos tik jie išnyko, tuoj pranešiau apie tai Buckui. Išsyk jis negalėjo suprasti, iš kur išeina mano balsas ir labai nustebė, pamatęs mane tupint ant medžio. Maldavo, kad duodčiau jam žinią, kada priešai vėl pasirodys, nes buvo tikras, kad jie sugrįš ir tai neužilgo. Norėjau nultipt nuo medžio, bet Buckas taip prašė, kad ten pasilikčiau, jog negalėjau jam atsakyti. Vargšas net verkė iš pagiežos ir prisiekinėjo, kad dar juodu su pusbroliu Juozu atkeršys už šios dienos nelaimę. Papasakojau, kad Shepherdsonai užtaisė jiems spąstus ir užmušė tėvą ir abu brolius, bet ir patys dvejetainį vyrų prarado. Bucko nuomone, tėvui ir broliams reikėjo palaukti, kol jų gentis ateis pagalbon, nes užpuolė ant didesnio skaičiaus priešu, butinai turėjo pražūti. Paklausiau jo, kas pasidarė su pana Sophia ir Harney'u Shepherdsonu.

— Persikėlė per upę ir išliko sveiki.

Labai iš to nudžiugau ir net nustebau, kad patsai Buckas buvo jiems gan prielankus. Nesitukėjau to.

Bet štai staiga išgirdom: pikšt! pikšt! paukšt! išsyk iš kelių šaudyklų... Mat, anie nusėdė nuo arklių pėkšti iš kito šono prisitaikė! Vaikai, abudu sužeisti, šoko į upę ir, jiems beplaukiant pavandeniu, Shepherdsonai bėgo kranais, šaudė ir šukavo: "mušk! užmušk!"... Vos nenukritau nuo medžio, jį tai žiūrėdamas... Net šiandien man sunku pasakoti apie tą atsitikimą. Net širdis alpsta, viską atsiminus. Vėlyk bučiau nėjęs ant to prakeikto kranto ir nematęs to visko... Vargšas Buckas!

Tupėjau ant medžio iki sutemų, nes bijojau nultipti. Kartas iš karto buvo girdėt girioje šaudymai. Baisiai nusiminęs, prisidėjau niekados negrįžti į tuos nelaimingus namus, ypač kad nujaučiau, jog tai per mano priežastį viskas pasidarė. Dabar numaniau, ką reikė tas popierglis. Turbut "pusė trečios" tai buvo sutarties valanda tarp panos Sophios ir Harney'o Shepherdsono. Argi nereikėjo pasakyt tėvui apie tą popiergalį ir keistą merginos pasielgimą? Kasžin? Jeigu tėvas ją būtų užrakinęs, gal ir toji nelaimė nebutų atsitikusi.

Nulipęs nuo medžio, nubėgau į tą vietą, kur upė riestai užsisuka. Ten paprastai vanduo išmeta ant krantų visokius daiktus. Tenai ir radau abiejų vaikų kūnus, užkliuvusius už krumpų. Ištraukęs lavonus ant kranto ir uždengęs jų veidus, atsitolinu iš ten kuogreičiausiai. Uždengdamas Bucko veidą, net apsišvėčiau, nes labai Buckas man buvo geras.

Tuomysk jau visai sutemo. Laikydami nuo namų kuotoliausiai ir eidamas giria, prisilčiau iki pelkių, bet Džimo ten neradau. Sugrįžau pas upę, prie to užkaborio, kur Džimas turėjo užslėpęs troptą. Skubinausi taip, kad, rodos, kas mane vijosi, kad greičiau atsitolinu nuo tos nelaimingos vietos. Bet žiūriu, ugi nėra (Toliaus bus).

(Tąs nuo 3 pusl.)

jog galės išlaikyti visiškai neragaudami svaigalų, yra kviečiami prisirašyti prie kuopos ir darbuoties sykiu su tais, kurie jau seniai priguli ir jaučiasi užganėdintais.

A. B.

"DRAUGO" SPAUSTUVĖJE GAUNAMOS SEKANČIOS KNYGOS:

1. Fabiolė arba Baimyčia katalikų mokykla. Parašė Kardinalas Wisnias, Vertė Vytutas. Labai graži knyga iš pirmųjų krikščioniškos mokyklos. Kaina \$1.00
2. Evoliucija, ne Revoliucija. Parašė Patripasas. Iš šios knygos galima susipažinti su sociologijos mokslu. Skaitytas ras joje praktiskus nurodymus Lietuvos visuomenės veikėjams. Kaina 35c.
3. Kodėl neimti išpašinties? Parašė kun. Aloyzys J. Warol, J. D. Vertė kun. V. D. Didelaitis. Naudinga knyga. Summa visus bedvių argumentus prieš išpašintį. Reikalinga pasiekti tyti kiekvienam Amerikoje gyvenančiam lietuviui. Kaina 25c.
4. Katrintė. Trivelskis Dramos. Paviešlėlis iš liudies gyvenimo. Lenkų parašė Karvatas, Vertė A. Vėgėlė. Eilės sudėjo A. Žalvarnis. Labai tinka scenai. Kaina 15c.
5. Užkrečiamųjų — limpamųjų ligų išplėtojimo būdai ir kova su jomis. Parašė Dr. A. L. Gratiunas. Knyga reikalinga kiekvienam šeimininkui. Ją perskaitęs, žinosi, kaip pasisaugoti nuo daugelio ligų. Kaina 15c.
6. Lietuvių Tautos Memorialas. J. G. Gario duotas tautų kongresui Londone. Labai įdomi knygtė. Pelnas iš šios knygtės eis Lietuvos Informacijos Biurui Paryžiuje. Kaina 10c.
7. Degtinė. Vienavelskis scenos vaidėlis. Lenkiškai parašė Kazimierz Goralszkyk, Vertė A. Vėgėlė. Tinka blaivinių rengiamiesiems vakarams. Kaina 10c.
8. Trumpas Katekizmas. Be šito katekizmo engali apsieiti, jei mokini vaikų potėvių. Kaina 10c.
9. Apsvarstyk! Atlikusiems misiją pakikliai. Parangtas iš gerbiamojo Tėvo Kazimiero, Kapucino, pamokėlių. Šita knygtė labai reikalinga visiems, kurie girdėjo Tėvo Kazimiero pamokslus. Kaina tikrai 5c.

R. H. Morgan

Išdirbėjas Kapa-

rių, Kukardų, Vė-

liavų, Antapaudų,

Šarpy ir kitų tam

panašų dalykų.

Reikalingi Kats-

mo.

R. H. MORGAN

13 N. Main St.,

SHENANDOAH, PENN'A

First National Bank

PUBLIC SQUARE

Wilkes-Barre, Pa.

UNITED STATES DEPOSITARY

KAPITOLAS \$375,000.00

Perviršis ir nepa-

dalyta nauda 490,000.00

Už sudėtus pinigus moka 3-čią

nuošimti.

WM. S. Mc LEAN, President,

FRANCIS DOUGLAS, Cashier

Užsisakykite kitiems metams

pigų, dailių, lengvą skaitomą, vi-

sur Lietuvoje išsiplatinusį ir ge-

rai žinomą laikraštį:

"AUŠRA"

Einantį kas dvi savaiti.

"Aušra" atseina: metams tik

1 rb. 50 k., pusei metų — 75k.

3 mėn. — 40 k. "Aušra" veda-

ma lietuvių-katalikų dvasioje. Jo-

je skaitytojai ras daug gerų pa-

tarimų ir nurodymų, kaip tėvynę

mylėti, kaip dorai gyventi, kaip

žemę dirbti ir savo buvį pagerinti.

"Aušroje" tils daug gražių

apsakymėlių iš žmonių varguolių

gyvenimo, daug visokių gerų ir

naudingų žinių ir pasiskaitymų.

Plačiai joje bus aprašomi Dumas

darbai ir visokie atsitikimai Lie-

tuvijoje, Rusijoje ir visame sviete.

Plačiai bus rašoma apie karus

(vėnas). Nė vienas laikraštis jo-

skytojaus neras tiek žinių iš

Vilniaus gubernijos lietuvių gy-

venimo, kaip "AUŠROJE".

"Aušra" rašo labai suprantam-

ai, kad visi lietuviai ir mažai

rašto mokėdami gerai ją supras-

tų. "Aušra" puošia gražus pa-

veikėliūlius.

Siunčiant pinigų ir rašant

"Aušrai" reikia padėti toki adres-

as: Vilnius, "Aušros" redak-

cija prie šv. Mikalojaus ba-

nyčios.

Lietuviškųjų Švento Kazimiero
Seserų Seminarija
CHICAGOJE.

Vienolyne yra: prirengiamoji mokykla, aštuonių skyrių pradinė mokykla ir augstoji mokykla (High School). Lietuviškosios Seserų prima pas save mergaites mokymui ir išauklejimui. Seminarijoje prie regulieriškojo mokslo, arba ir atskiriam, yra mokymas: muzika, pašymas, siuvėnėjimas ir taip toliau.

GEROS MOKINTOJOS. FIGUS UŽLAIKYMAS. Reikale meldžiama kreipties prie Motinos Perdėtinės šiuo antrašu:

Mother Superior,
St. Casimir's Seminary,
6700 S. Rockwell St. Chicago, Ill.

FABIOLE,

gerai kartais suvokiamas apykas.

Vertė VYTAVAS.

Kaina \$1.00.

Imančiomis daugian kaip vieno ap-

sampliort, suvokiamas didelis nau-

simis. Gausima pas:

REV. V. VARNAGIRIS,

312 So. 4th St., Brooklyn, N. Y.

—NAUJA KNYGA—

BIBLIJA

arba šv. Raštas išleistas.

Tik vienas šitas šventraštis yra

katalikiškas.

Kaina \$2.00, su Persiumintu \$2.15

Adresas:

Rev. S. Pautienius, Shenandoah, Pa.

su mustukais CIGARETAI

NEBO

Pada ryti Kaip Turkijoje

10 už 5c

Gaunami visur

Geriausiam visam pasaulyje

ESTABLISHED 1760

MENS IN CORPORE SANO

Tik Sveikam Kune Sveikas Protas

Visa paslaptis žmogaus sveikatos ir

gyvasties tai yra geras kraujas ir

sveikieji nervai.

Tik turint gerą kraują ir sveikus

nervus gali padaryt laiminga savo

šeimyną ir mieliausias upatas, kaip

VYRAI teip ir MOTERIS.

TĖMYKITE! Jeigu Tavo kraujas ir nervai nesveiki, jeigu kenti nusilpnėjimą, tai gresia pa-

vojus netik visam kūnui bei sveikatai, bet ir protui: dėl to pirmiausiai tau laisvas pavojus užpuls

reikia išgydyti. Tik sveikam kūnui yra sveikas protas. Žmogui būti bei sveiko proto, tai arčiau kaip mums.

KAD apsigint nuo panamų nelaimių, apsigint nuo ligos ir būti sveiku bei laimingu, tai jau

daugiau gero padaryti, kad kreipties prie PROFESIONALISKO DAKTARO, Philadelphia M. Kliniko,

kuris visada gali suteikti tikrą rodį, išgelbėti nuo ligos nelaimių ir pavojus, teipai

pateisyt kraują ir išgydyti nervus trumpam laike: už tai

KAD JEIGU KRAUJAS IR NERVAI NESVEIKI,

tai kitos visokios ligos kaip amaras ant žmogaus kūno užpuola, sumalindant sveikatą, protą ir

net gyvastį.

PROFESIONALIS DAKTARAS PH. M. KLINIKO

pasekmingai ir trumpam laike išgydo: visokias netik sveikas, bet ir užsisėmusias ligas ir net

tas, kurias kiti specialistai ir dideli daktarai nestengė išgydyti.

PASARGA: Jeigu vargina Tave nusilpnėjimas, nemiga ir neturėjimas apetito, skaudėjimas

gėlimas rankose, kojose, stėnėse, tai nuvargas bei persidirbtis, nesveiki instalai, išlyslė,

tuoj pat kreipkitis prie profesionalio daktaro, kuris visada gali suteikti tikrą rodį, išgelbėti nuo ligos nelaimių ir pavojus, teipai

pateisyt kraują ir išgydyti nervus trumpam laike: už tai

KAD JEIGU KRAUJAS IR NERVAI NESVEIKI,

tai kitos visokios ligos kaip amaras ant žmogaus kūno užpuola, sumalindant sveikatą, protą ir

net gyvastį.

PROFESIONALIS DAKTARAS PH. M. KLINIKO

pasekmingai ir trumpam laike išgydo: visokias netik sveikas, bet ir užsisėmusias ligas ir net

tas, kurias kiti specialistai ir dideli daktarai nestengė išgydyti.

PASARGA: Jeigu vargina Tave nusilpnėjimas, nemiga ir neturėjimas apetito, skaudėjimas

gėlimas rankose, kojose, stėnėse, tai nuvargas bei persidirbtis, nesveiki instalai, išlyslė,

tuoj pat kreipkitis prie profesionalio daktaro, kuris visada gali suteikti tikrą rodį, išgelbėti nuo ligos nelaimių ir pavojus, teipai

pateisyt kraują ir išgydyti nervus trumpam laike: už tai

KAD JEIGU KRAUJAS IR NERVAI NESVEIKI,

tai kitos visokios ligos kaip amaras ant žmogaus kūno užpuola, sumalindant sveikatą, protą ir

net gyvastį.

PROFESIONALIS DAKTARAS PH. M. KLINIKO

pasekmingai ir trumpam laike išgydo: visokias netik sveikas, bet ir užsisėmusias ligas ir net

tas, kurias kiti specialistai ir dideli daktarai nestengė išgydyti.

PASARGA: Jeigu vargina Tave nusilpnėjimas, nemiga ir neturėjimas apetito, skaudėjimas

gėlimas rankose, kojose, stėnėse, tai nuvargas bei persidirbtis, nesveiki instalai, išlyslė,

tuoj pat kreipkitis prie profesionalio daktaro, kuris visada gali suteikti tikrą rodį, išgelbėti nuo ligos nelaimių ir pavojus, teipai

pateisyt kraują ir išgydyti nervus trumpam laike: už tai

KAD JEIGU KRAUJAS IR NERVAI NESVEIKI,

tai kitos visokios ligos kaip amaras ant žmogaus kūno užpuola, sumalindant sveikatą, protą ir

net gyvastį.

PROFESIONALIS DAKTARAS PH. M. KLINIKO

pasekmingai ir trumpam laike išgydo: visokias netik sveikas, bet ir užsisėmusias ligas ir net

tas, kurias kiti specialistai ir dideli daktarai nestengė išgydyti

Redakcijos Atsakymai

P. K. Paliokaičiui, Seelyville, Ind. Korespondencija gavome. Ačiū. Meldžiame daugiau.

Lapynui, Montreal. Raštelį įdėsimė netrukus. Ačiū.

P. A. Martinkui, St. Bede College, Ill. Bus kitame numeryje.

P. V. Kareivai, Philadelphia, Pa. Įdėsimė ateinančiame numeryje.

Moksleivių Draugui. Tamstos atsakymą p. Scenos Mylėtoji įdėsimė, atsiradus vietos.

Girios Dukterei. Tamstos raštelis mūsų Redakcijos nepasiekė. Todėl negalėjome duoti ir jokio atsakymo. Meldžiamoji, nesirustink.

P. Kunvidui, Mariampolėje. Įdėsimė kitame numeryje. Labai ačiū. Laukiame daugiau.

P. A. M—čiui. Gavome. Įdėsimė. Ačiū.

P. M. Titiškiui, Chicago. Atsakymą įdėsimė kitame numeryje.

Kun. J. Misiui, Donora, Pa. Prakalbą įdėsimė vietai atsiradus. Ačiū.

Arjagalos Raiteliui. Ačiū. Įdėsimė.

P. Lapeliui, Norwood, Mass. Gavome. Įdėsimė kitame numeryje.

Pipirui, Norwood, Mass. Bus kitame numeryje.

Žemaičiui, Kenosha, Wis. Korespondenciją įdėsimė kitame numeryje.

P. M. Cibulskiui, Baltimore, Md. Peržiūrėsimė. Įdėsimė vėliau.

Jurgio Švogeriui, Chicago. Apie Urbaną buvo "Draugo" praeitame numeryje Tamstos raštelį pasilaikome. Gal sunaudosime.

P. K. A., Norwood, Mass. Apie Michelsono paskaitą įdėsimė, bet kad korespondencijoje per daug pamokslų — net sunku sugraibioti — ką tenai bostoniški svečiai išties ir pasakojo. Meldžiame rašyti, kas ir kaip buvo, be jokių protavimų ir išvedžiojimų. Tuomet tik korespondencija bus gera. Sunaikinome.

P. Vincui Turkui, Scranton, Pa.

1. Rašdami atsakymą p. Titiškiui, turėjome omenyje vien Sur. Valstijas. Čia katalikų tikrai 15 mil. iš 92 mil. gyventojų. Sur. Valst. yra žinomos kaip protestantų šalis. Ateiviai katalikai išsižada daugelio senų papročių. Jei Tamstos mieste katalikai sveikina žodžiais: "Tegul bus pagarbintas", tai gerai daro. Bet iš didesnės dalies Amerikos lietuviai to nebedaro.

2. Katalikai tiki, kad tas pats kunas, kurį nešiojame gyvi budami, paskutinėje dienoje prisikels iš numirusių. Todėl jie ir nenori deginti kuno. Bet iš to dar neišėina, kad sudegintas kunas (pav., kankinių) nesikels iš numirusių. Mes tikime, kad visų žmonių kūnai — nežiurint į tai, kokių kelių pavirs pelenais — kelsis iš numirusių.

3. Krikštų galima tikrai vieną sykį. Jei šiaip jau žmogus apkrikštija kudių, tai kudių yra nešamas į bažnyčią, kad papildyti krikštą: patepti aliejais ir

atlikti kitą ceremoniją. Kunigas paprastai išnaudoja pilą vandenį ir krikštija su sąlyga (sub conditione), kad prašalinti visokius netikrumus apie krikšto svarbą.

Severos Skilvinis Bitteris

(Severa's Stomach Bitters)

yra nesulyginamas vaistas nuo vidurių silpnumo ir nuo grumuliavimo betvarkės.

Priduoda sveiką apetitą, išsukia išplaukimą soku. Prašalina negrūmuliavimą. Gražina normalias jėgas.

Puikus sustiprinantis vaistas nusilpnėjusioms ypatoms. Preke \$1 už butelį.

Severos Balsama Plaučiams

(Severa's Balsam for Lungs)

išlaikė ilgąmetinį bandymą, daugiausia negu trečdali šimtmečio. Imkit jį, kada tik reikalaujat vaistų nuo

Kosulio, Persalimo, Užkimimo, Falšvo krupo, arba Gerklės kataro.

Preke 25 ir 50 centų.

Aptiekose. Reikalaukit Severos. Jeigu aptiekorius jų neturėtų, reikalaukit stačiai nuo mūsų. Reikalaujami gydytojo, verčiau užsitikėjimo patarimo, rašykite pas:

W.F. SEVERA CO.
CEDAR RAPIDS, IOWA

Pajieškojimai.

Pajieškau savo brolio Vinco Vainorio, paeinančio iš Kauno gub., Šiaulių pav., Užvenčio parapijos, Kuršo sodžiaus. Metai atgal gyveno Chicagoje, dabar nežinau, gyvas ar miręs; turiu prie jo svarbų reikalą. Meldžiu atsilipti jį patį, ar ką kitą, kas apie jį žinotų, tepraneša man, o labai busiu dėkingas!

St. Semaško,
30 Alphonse St.,
Rochester, N. Y.

Pajieškau: dėdės Antano Bagočiaus, paeina iš Kauno gub., Telšių pav., Jonapilės parapijos, Pasodnių sodžiaus. Jis yra 48 metų amžiaus, 12-ka metų kaip Amerikoje. Pastaruoju metu gyvena Allegheny, Pa. Jis pats ar kas kitas teiksis atsiųsti šiuo antraštu:

Jonas Bagdonas,
800 Chartiers St.N.S.
Pittsburgh, Pa.

A. — Kokią čia knygą skaitai?

B. — Tai labai žingeidinga knyga — pasako, ką kyniečiai daro su namais, kada esti tušti.

A. — Ką-gi jie daro?

B. — Išduoda nuomon!

ATSKAITA IR STOVIS CENTRAL MANUFACTURING DISTRICT BANK

Priduota revizoriui Vasario 5, 1913
1112 W. 35th St., Chicago, Ill.

TURTAS:

Paskolos ir nuotraukos	\$739,795.38
Perviršius	1.30
Bondsai	56,100.00
Kitos versmės	2,404.95
Nuo kitų Bankų	92,609.65

Viso \$860,911.34

SKOLOS:

Nejudinamas turtas	\$250,000.00
Perviršius ir pelnas	14,427.19
Nuotraukos	7,349.01
Nuošimčiai ir taksai	772.20
Depozitai	532,262.94
Skolinti Bondsai	56,100.00

Viso \$860,911.34
Depozitai Lapkričio 27, 1912 \$365,893.44
" Vasario 5, 1913 532,262.94
Atsilankykite pas mus į Banką.

Prano Burbos Hotelis

Edwardsville, Pa.
456-458 Main St. Abu Telefonai

Pranešu garbingiems savo tautiečiams, kad užlaikau puikiai Lietuvišką Hotelį visoje aplinkinėje. Viskas yra įtaisyta kuopikliais, elektrikos švišos, šiltas vanduo ir kiti parankumai. Turiu įtaisytes puikias svetaines, kur draugijos gali rengti: Balus, Teatrus ir t.t. nes scena labai gerai įtaisyta: taip-gi turiu įtaises pulvinius, kur galima graižiti boles. Prie to, užlaikau ir graborystę ir atlieku visus reikalus kuogeriausiai. Kviečiu lietuvius apsilankyti pas mane, o aš visame Jums patarnausiu kuosirdingiausiai ir duosiu visokią rodą uždyką.

Su pagarba Pranas Burba, Savininkas.

DR. S. BROWSTEIN

Valandos: 1 — 3 popiet ir 6 — 8 vakare.
Gydo pasekmingai įvairiausias ligas.
Telefonas 116. Westville, Ill.

THE FIRST NATIONAL BANK

Mes kviečiame tamstą čia atsilankyti, o mandagus patarnavimas yra užtikrintas. Siunčiame pinigų į užrubežį kuogeriausiai. Už depozitus mokame 3 nuosimėjus metams.
A. L. SOMERS, Kasininkas.

T. LUCAS

LIETUVIŠKA KRAUTUVĖ
Čia gausi geriausiųs čeverkykus ir visokių vyrų ir moterų apredalus. Visoki kartunai dideliame pasirinkime kuogeriausiai.
WESTVILLE, ILLINOIS.

LOXOL
PAIN-EXPELLER
ALCOHOL 40%
FARMICHTER & CO.
NEW YORK

NIKSTEREJUS sąnariui pasirupink butelį tikrojo Pain Expeller'io ir žiūrėk kas yra parašyta paaiškinimuose.

KOMFORTAS.

Kiekvienas myli komfortą, tai yra liuosybė nuo skausmų ir nesmagumų. Fižišką komfortą gali būti pasiektas, atkreipus ypatingą atidą į kiekvieną indpoziciją ir nereguliariškumą mūsų kuno veikime. Paprastai, geras vaistas, toks kaip Trinerio Amerikoniškas Kartaus Vyno Elikstras, suteiks greitą palengvinimą, nes jis išvalo organus ir suteikia jiems stiprumą. Jis sušildo kuną, sutveria sveiką apetitą, stimuliuoja virškinimo organus prie darbo ir yra gera pagelba pilvo ir vidurių ligose. Jis privalo but vartojamas nustojus apetito, gavus nerviškumą, išbėrimą, skaulius pilve ar viduriuose. konstipacijoje, galvos skaudėjime ir abelname sunegalėjime. Aptiekose. Nuilse muskulai ir suštyvė. Jos. Triner, 1333-39 So Ashlond Ave., Chicago, Ill. Ję sunariai privalo but įtrinami Trinerio Limentu. (Paskelbimas)

VARGONININKAS.

Ką tik atvažiavęs iš Lietuvos, 26 metų, nevedęs; įieško vietos, gali vesti chorą ir gerai žinąs savo užsiėmimą. Pažįsta kalbas: lietuvių, lenkų ir silpniau kiek vokišką ir latvių. Adresuokite. Jonas Norkus, 132 So. Orange ave. Newark, N. J.

COALTON

Randolph Co., W. Va.

Geriausios anglių ir koksų miestas Amerikoje. Geriausios algos pikeriams ir ant mašinų kasimo. Druotos lubos, geras klimatas, šešios pėdos anglių. Nėra dulkių, nėra gazų. Mainieriai lieka turtingais. Elektrikos švišos, miesto vanduo, bažnyčios, mokyklos ir svetainės kuogeriausios

Davis Colliery Company
COALTON
Randolph Co., W. Va.

NICK GOODWIN

Išdirbėjas Unijos Cigarų Birutė 10 c. Long Havana filler Organized Labor 10 c. C. and E. I. 10 c. Spanish long. Miners Best 5 c. arti C. & S. Stot., Westville, Ill.

OTTO E. NEWMAN

Drapanų Kratuvė
101 E. Main St., Danville, Ill.

Mūsų lietuviškų ipardavėjai visada maloniai patarnaus ir viską paaišn Jums uždyką.

Ateik ir pasipasink su jais.

Kitaip.

— Ir tavo vyras mokėjo \$50,000 už tą seną knygą?
— Teip, — atsakė Jonas.
— Pasirodė, kaip labai jis literatūrą myli?
— Ne parodyt, kiek jis paiso \$50,000.

Jisai — Tamsta taip glostai tą šunytį, kad net aš jam pavydžiu.

Ji — Jūs visi tokie. Ir šunytis tamstai pavydi.

Forest City, Pa.

Aš, Raina Simanavičienė, pajieškau savo vyro, Petro Simanavičiaus, Čižiumų kaimo, Augštadvario valsčiaus, Trakų pav., Vilniaus gub. Prašau atsiųsti adresu:

Raina Simanavičienė,
307 So. Locust St.
Mt. Carmel, Pa.

LIETUVIAI IR VĖL NAUJIENA

Aš užlaikau Columbijos Gramofonus su Lietuviškoms dainoms, kurias išgieda labai garsiai ir aiškiai. Ant abiejų pusių rekordo yra po kitokią dainelę, rekordai yra padaryti gana drūčiai, gali laikyti per kelis metus. Kožnas rekordas prekioja tik 75 centai.

Jeigu neturi namo katalogo, tai prisiųsk už 2c. pačtinę markę, o apturėsi didelį puikų katalogą, kuriame rasi visokių geriausių armonikų, Skripkų, Triubų ir daugybę kitokių Muzikališkų instrumentų. Istorikų knygų ir Malaknygių, kokių tik randasi Lietuviškoje kalboje. Gražių popierių gramatomis rašymui su puikiais apskaitymais ir dainomis, su drukuotais aplink konvertais, tuzinas 25c., penki tuzinai už \$1.00.

Storninkams, agentams ir pedlioriams parduodu visokius tavorus labai pigiai. Reikalaukite viską pas tikrą Lietuvį, o gausite teisingus tavorus.

W. Waidelis,
112 Grand St.
Brooklyn, N. Y.

FRIZIERIUS.

Pranešu, visoms Lietuviškoms Draugijoms, kurios rengia kokius nors perstatymus-teatrus, kad reikalaujamos tinkamų artistams papuošalų ir jų aptaisymui kreiptumites pas mane. Aš visą tą atlieku atsakančiausiai, greitai ir pigiai. Neįsiskotik avetimtaučių. Svas, pas sąvą, o patarnavimas kuogeriausias.

A. Saldukas,
4617 So. Hermitage ave.
Chicago, Ill.

Jei Žinotum,

koks yra skirtumas tarp tyrojo ir kitokio pieno, visados imtum
Borden's Mink

LOTAI! PIGŲ LOTAI!

Nemokėk randos! Igyk savo locną namą. Mes parduodame lotus tarp 63-ios ir 69-os gatvių ir Western Kedzie aves., apie 10 minutų pajėjus nuo Lietuvių Sv. Kazimiero Vienaolyno. Gera karų transportacija. Lengvos išlygos.

Pirk dabar, nes lotų kainos greitai pakils.

Pioneer Real Estate Co.
3137 W. 63rd St., Cor. Troy St.
CHICAGO, ILL.

M. A. Norkunas,

Vienatinis Lietuvis Išdirbėjas

visokių ženklu draugystem. o y-patingai: kokerdu guzikučiu metalu, anameliotu ir padengtu celluloid'u, šarpu, veliavu ir karunu.

Man pavestus darbus atlieku artistškai.

M. A. Norkunas

162 PROSPECT ST., LAWRENCE, MASS.

Plymouth National BANK.

Kapitolas su perviršiu
\$165,000.00.

Šitoji Banka prižiūroma Suvienytųjų Valstijų valdžios. Moka 3 nuosimėjus nuo sudėtų pinigų. Galima susieškėti lietuviškai.

G. N. Postlethwaite,
Išdirbėjas.

Mandagus patarnavimas.

DR. A. YUŠKA

Lietuvis Gydytojas

1749 So. Halsted St.

Ant kampo 18-os gatv.

Chicago, Ill.

Telefonas: Canal 2118

ISZGYDYTAS iš 10 METINES RUPTUROS

John J. Evans, iš Wapwallopen, sunkiai dirbantis kalvis parako fabrike, apsaoko atsitikimą, kuris visus užinteresuos.

Perėjo keturi metai Apriliuje š. m. kada atsiųskiau pas Doktorą O'Malley į Wilkes-Barre, ba kentėjau ant dubeltavos Rupturos, padėjimas mano buvo pavojingas, o su dideliu negale galėjau baigti savo darbą. Gydytojai, kurie mane prieš tai gydė: jog tai didelė kvalystė mislinti, jog Ruptura duosis išgydinti be operacijos (aš esmiu priešingas tokioms operacijoms). Po perskaitymui apgarsinimo laikraštyje Berwick, Pa., ant rodos, kur man Dr. O'Malley pasakė, jog išgydys mane iš kentėjimų, bet nenorėjau į tai įtikėti.

O dabar nežinau kaip išreikšti savo dėkingumą už tai, jog esmiu dabar suvis sveikas be jokios operacijos. Nuo keturių metų nenešioju jokį diržą, norint gana sunkiai dirbu, o už ką pirmiausia padėkavoju Dievui, o po tam Doktorui O'Malley.

Dirželiai niekadosis neišgydys Rupturos. Kožnas vyras, moterė ar kudiškis gali būti išgydyti nuo Rupturos (kuilo) be skausmo ir periskados per mano Kemišką-Elektro Metodą. Aš esmi vienatinis Specialistas ir galiu gvarantyti jog tave išgydysiu iš Rupturos. Mano spasabas gydymo Rupturos užtikrina kožnam išgydymą, apie ką šimtai ypatų persitikrino, per ką turi pilną tvirtybę prie manęs, atsiųsk 2c. markę, o gausi knygutę su abrozėliais aprašant mano būdą gydymo Rupturos. Roda dykai. Kas negali ant kart užmokėti, tai duosiu ant išmokesčio. Prekė užganėdinanti.

Prisiųsk pačtinę markę už 2c., o apturėsi daktarišką knygutę su abrozėliais už dyką.

DR. ALEX. O'MALLEY

158 So. Washington St., Wilkes-Barre, Pa.
Čia rašoma ir kalbama lietuviškai ir lenkiškai.

